

БЕРЕЗЕНЬ Ч. 3

MARCH No. 3 1976

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.



НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

P. XXXIII Ч. 3 БЕРЕЗЕНЬ

MARCH No. 3

Vol. XXXIII

Т. Шевченко: Мені однаково	1
В боротьбі за права людини	1
Відевідео Тат'яну і Леоніда Плющів	2
Л. Волинець: Українські народні декоративні рушники	5
На ювілейний дар. Наша обкладинка	8
Д. К. Перед концертом Ю. Осінчук	9
М. К. Летючий кораблик.	10
Молода муза. Либедь.: Любовна пісня. Написав ти...	10
Наші світлички І. Лончина: Як організувати світлички	11
Нові видання	11
Відгуки	12
Тільки між нами і телефоном Л. Калинович	13
Калейдоскоп жіночого життя. С. Андрушків	14
Вісті з Централі	15
О. Ставнича. Конференція молодечих Відділів	17
Д. Маркус: Відзначення 50-ліття СУА в Чикаго	17
СФУЖО	18
Our Life	20
Вишивка: Вишиваний шаль	24
Наше харчування. О. Кузьмович: З пластової кухні	25
Н. Ч. Кухов. назви (Ш)	26
Подумай-відгадай	26
Хроніка округ. Округа Огайо. Відділи поза округами	27
Замість квітів	32
Посмертні згадки	33
Нашим малюкам	34
Загальні збори	36
На пресовий фонд	36
Календарець СУА	обкл.

Головна Управа СУА і Адміністрація Нашого Життя

108 Second Ave.
New York, N. Y. 10003
тел. (212) 533-4646

Our Life Editor Ulana Liubovych
тел. (212) 674-5508

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня.

Редактор — Уляна Любович

Редакційна Колегія: Марія Барагура, Лідія Бурачинська, Любов Волинець, Наталія Ішук, Світлана Луцька, Олександра Різник, Марта Тарнавська.

Our Life — Марта Бачинська

"Розвага — забава" ред. Віра Андрушків.

Мовна редакція — Наталя Ливицька-Холодна.

Передплата в США і Канаді: річна...\$9.00 піврічна ...\$ 5.00

Річна передплата: в Англії...2 1/2 ф. ст., в Австралії ... 5 а. д. у Франції...

20 фр., в Німеччині...20 н. м., в Белгії...250 б. фр.

Поодинокі число 1.00 дол.

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. Monthly publication except August.

Subscription in the United States of America \$9.00 per year, half year \$5.00; in Canada \$9.00 per year, half year \$5.00; in England 2½ pound sterling per year; in Australia 5 Austr. dollars per year; in France 20 fr. per year; in Germany 20 d. m. per year; in Belgium 250 b. fr. per year.

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices".

ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ЕКЗЕКУТИВА:

Іванна Рожанковська	— голова
Олександра Різник	— заступниця голови
Любослава Шандра	— заступниця голови
Христина Навроцька	— заступниця голови
Ольга Ставнича	— заступниця голови
Евфрозина Мартинець	— протоколярна секретарка
Марія Савчак	— кореспонден- ційна секретарка
Ірина Комар	— касирка
Поля Книш	— фінансова секретарка

РЕФЕРЕНТУРИ:

Ірина Захарко	— організаційна
Ірина Лончина	— виховна
Даня Дикий	— виховна
Люба Волинець	— культ.-освітна
Камілія Смородська	— зв'язків
Теодозія Савицька	— суп. опіка
Марія Барагура	— пресова
Дора Рак	— статутова

ВІЛЬНІ ЧЛЕНИ

Орися Зінич
Анастасія Вокер

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

Ольга Мусяковська	— голова
Ірина Качанівська	— член
Надія Попель	— член
Наталія Лопатинська	— заступниця
Олена Шиприкевич	— заступниця

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ СУА

Марія Грушкевич	— Огайо
Дарія Маркус	— Чикаго
Лідія Дяченко	— Філадельфія
Ольга Цар	— Нью Джерзі
Миртль К. Слейбі	— Дітройт
Марія Томоруг	— Нью-Йорк
Ірина Руснак	— Північний Нью-Йорк
Лідія Фіцалович	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

ПРЕДСТАВНИЦТВА

"НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ: Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd. Bilborough Estate
Nottingham, England
Ukrainian Booksellers, 49 Linden Gardens
Notting Hill Gate, London W.2

АВСТРАЛІЯ: "Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Gleroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ: Daria Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2,
France

НІМЕЧЧИНА: Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr. 21

В БОРОТЬБІ ЗА ПРАВА ЛЮДИНИ

На початку березня відбувся у Брюсселі Міжнародний Жіночий Трибунал "Злочини проти жінок". Про перебіг його напишемо у наступному числі.

По дорозі до Брюсселі представниці СУА відвідали Тат'яну Житнікову та Леоніда Плюща, щоб від них повезти до Брюсселю свідчення про злочини проти жінок політ-в'язнів в СРСР. Леонід Плющ написав письмо-заяву до Трибуналу у Брюсселі. Містимо його сьогодні замість редакційної статті.

ДОРОГІ СЕСТРИ!

Дозвольте привітати ваш конгрес і сказати вам декілька слів.

Боротьба жінок за свою емансипацію є важливою частиною боротьби за емансипацію людини, емансипацію економічну, політичну, релігійну та національну.

В Радянському Союзі є досягнення в справі емансипації жінок. За ту саму роботу жінка отримує ту ж саму платню, що й чоловік. Формально жінка має рівні з чоловіком можливості розвитку своїх творчих сил. Але жінки, зв'язані дітьми, побутом, не можуть реалізувати цю рівність з чоловіком. Досвід емансипації жінок в СРСР говорить також про загрозу вульгарної емансипації, при якій жінка порівні з чоловіком страждає на тяжкій фізичній роботі або в тюрмах і таборях. Жінка, на мою думку, має не тільки фізіологічну та анатомічну відмінну від чоловіка будову, а й, в деякій мірі, й психологічну. Мені здається, що жінка повинна боротися не тільки за рівність з чоловіком в усіх галузях громадського та сімейного життя, але й за те, щоб держава заборонила використання жіночої праці в тяжких фізичних умовах, праці, яка знищує жіночість, яка шкодить жінці, як матері та вихователю своїх дітей. Жінка повинна шукати своє особливе місце в житті, на якому вона зможе найбільш повно виявити свою жіночу особистість.

Я хотів би сказати вам також про трагічну долю жінок-політв'язнів. В київській слідчій тюрмі я кожен ранок бачив кров на умивальнику. І з жахом думав, що це кров Надійки Світличної, яка хворіє туберкульозом легенів. Майже кожен день я чув, як Надійка кашляє (я знав, що це Надійка, бо декілька раз чув її милий голос).

Життя жінок-політв'язнів набагато тяжче, ніж життя чоловіків-політв'язнів. Жінки політв'язні більш

ТАРАС ШЕВЧЕНКО

Мені однаково, чи буду
Я жить в Україні, чи ні,
Чи хто згадає, чи забуде
Мене в снігу на чужині —
Однаковінько мені!

В неволі виріс між чужими,
І, не оплаканий своїми,
В неволі, плачучи, умру,
І все з собою заберу,
Малого сліду не покину
На нашій славній Україні,
На нашій — не своїй землі.
І не пом'яне батько з сином,

Не скаже синові: "Молись,
Молися, сину! За Україну
Його замучили колись".
Мені однаково, чи буде
Той син молитися, чи ні...
Та не однаково мені,
Як Україну злії люде
Присплять, лукаві, і в огні
Її окрадену збудять...
Ох, не однаково мені!

У травні, 1847.

Петербург, у цитаделі.

емоційно чутливі до знущань над собою та своїми товаришами.

Жінки політв'язні звичайно дуже цнотливі, морально чисті люди. І ось вони попадають в середовище жінок-карних злочинців. Слід зауважити, що карні злочинці-жінки мають ще менше сорому, ніж чоловіки. Особливо жахливі прояви сексуальної розбещеності карних злочинців-жінок (я чув і бачив цих жінок при переїздах з тюрми в тюрму). І диво, що наші героїчні жінки-політв'язні витримують ці жахливі умови, не зломлюються психічно.

Умови, в яких живуть жінки в тюрмах точно змальовані в записках батька Олі Йофе яка була ув'язнена в психіатричній тюрмі. Прочитайте ці записки, і ви зможете уявити це пекло, в яке попадає жінка, що має вражливу совість.

Я закликаю вас ще більш активно боротися за амністію всіх політв'язнів в усіх країнах. Але в першу чергу вимагайте від керівників СРСР, щоб вони перестали саджати у психіатричні тюрми здорових людей. Вимагайте від них, щоб політичних ув'язнених тримали окремо від карних злочинців.

Доля жінок, матерів та дружин політв'язнів також дуже тяжка. Розгорніть боротьбу за допомогу, матеріальну та моральну, сім'ям політв'язнів.

Всі ви знаєте про те, як кримські татари, греки та месхи були позбавлені своєї Батьківщини. Встаньте на боротьбу за повернення цих народів на Батьківщину.

Жінка — велика моральна сила, яка може відіграти велику роль в боротьбі за права людини, за мир і щастя людей.

Монтеро 3 березня 1976

Леонід Плющ

На обкладинці: Дівчатка вишивають. Полтавщина початок ХХ ст.

On the cover: Girls from the Poltava region at the beginning of the 20th century, embroidering.

ВІДВІДУЄМО ТАТЬЯНУ І ЛЕОНІДА ПЛЮЩІВ

Їдемо до Брюсселю, де має відбутися Трибунал — "Злочини проти жінок". По дорозі задержуємося у Парижі, щоб відвідати родину Плющів. Від них хотіли б ми повезти на Трибунал безпосередні свідчення жертв злочину проти людини.

Про наші відвідини ми попереджували. Леонід Плющ відповів, що радо нас зустрине. При тому писав, що найкраща відповідь на питання про положення жінки в Україні це стаття Євгена Сверстюка (ми передрукували її у НЖ за березень 1973 р.), та що треба б її перекласти на англійську мову. Тож тепер, коли зразу після приїзду до Парижа телефонуємо до проф. Мішеля Бруе, секретаря Французького Товариства Математиків, де живуть Плющі, Татьяна вже знає хто ми, але швидко хоче покликати свого Льюню, видимо ставить себе на другий план. Але кажемо, що ми жінки з Америки і радо хочемо говорити з нею. Домовляємося на завтра. Проф. Бруе тлумачить, як туди їхати.

Вранці давній знайомий, проф. Володимир Янів, відпроваджує нас до метро та пояснює, як доїхати на Ліонський двірець. Ми мало що не спізнаємося і вже без білетів всідаємо до поїзду у напрямі Фонтенебльо. За годину ми в Монтро, таксівка довозить нас на вул. Генерала Пажоль до дому, де живуть Плющі.

Зустрічає нас, привітна з розумним довірливим поглядом очей пані Татьяна. Широ вітаємося, надходить легко налягаючи на хвору ногу Леонід Плющ. Все відбувається дуже просто, здається, ніби давні знайомі, з якими давно не бачилися, аж ось зустрілися.

Каміля хвилюючися звертається до Леоніда Плюща: каже, що вона зворушена, бо стоїть перед героєм. Він видимо ніяковіє і радий ухилитися від комплементів Камілі.

Згодом з'являється молодший син Плющів,



*Татьяна і Леонід
Плющі працюють.*

*Tatiana and Leonid
Pliushch working.*

блідий, незвичайно милий 12-тилітній хлопчина. Старший перебуває вже в Парижі в помешканні, яке Товариство Французьких Вчителів віддало пп. Плющам на рік до диспозиції. Ми привезли кілька чисел "Юнака" — і малий з цікавістю переглядає та вишукує жарти, з яких широко сміється.

"Збирає анекдоти" — каже його мама. Випитуємо чим цікавиться. Він показує нам збірку коробок від сірників з різних країн, хоче бути біологом цікавлять його машини. Розказує, що пластуни у Парижі запросили їх до себе у відвідини.

Відчувається незвичайно гарне відношення між членами сім'ї. Татьяна видимо турбується про них і є опікунчим духом цілої сім'ї. Пан Леонід трішки нетерпеливиться, коли вона, на його думку, надто докладно розказує про деякі епізоди своїх тяжких переживань. Така звичайна між чоловіком і жінкою сценка. Це робить їх наче ще ближчими.

Обоє роблять враження людей, які не будуть кривити душею на те, щоб комусь приподобатися.

Не знаю, коли проминули ті чотири "з гаком" години. Розмова йшла, признаю, досить неупорядковано і мала характер не формального інтерв'ю, а просто гутірки між знайомими друзями. Ми з'ясували, про що нам йдеться, і Леонід Плющ взявся писати письмо до Трибуналу у Брюсселі. То писав, то знову повертався до розмови, так що ледве ми дали

Каміля Смородська — референтка зв'язків СУА під час відвідин у Татьяни і Леоніда Плющів в Монтеро під Парижем

Camille Smorodsky-chairpersons of public relations during the visit with the Pliushch family at Monteraux near Paris.

йому закінчити, а тоді пані Татьяна почала переписувати, але так і не скінчила, бо нам треба було ловити поїзд до Парижу, та й господарі, мусіли бути втомлені такою довгою розмовою.

На мене особливо робить враження, коли Татьяна розкажує про те, як у 1968 році перед ними постало питання, чи включитися до оборони тих, хто став на дорогу опору. "Постановили, що не можемо йти дорогою неправди, хоча б задля дітей".

Опір спирається на довір'я, і саме довір'я малої групи людей стало підставою їхньої діяльності. З другої сторони те, до чого доведено людей в СРСР, це якраз брак взаємного довір'я.

Татьяна Плющ розкажує декілька епізодів, які їй особисто чи другим довелося пережити. Обшук особистий в присутності кількох осіб, при тому пояснено тільки, що причиною "код 62". Шукали "за манускриптами", навіть розрізуючи шви білизни.

Щоб мати причину арештувати, інсценізують різні карні злочини, як наприклад хуліганство. Відомий був випадок коли одному інтелектуалістові хотіли "пришити" напад чи зачіпку дівчини (співпрацюючої з КГБ), а після того бійку. Тільки завдяки адвокату, який відважився доказати, що факти "не грали" вдалося справу припинити. Адвокат — жінка, яка взялася боронити подібну справу була примушена зректися оборони.

Татьяна Житнікова педагог, спеціаліст методології дошкільного виховання (іграшки). Вона вже після арештування чоловіка їздила на інспекцію на Кавказ, і тут хотіли знайти претекст, щоб її арештувати, а при тому скомпромітувати, створюючи ситуацію, нібито вона була в готельній кімнаті з чоловіком. Це могло закінчитися кількарічною в'язницею. Тільки притомність ума вибавила її з цієї ситуації. Але що найбільш боліло Татьяну це факт, що всі присутні там її колеги-співпрацівники педагоги були свідомі, до чого йдеться, але ніхто не осмілювався проти цієї "гри" заперестувати.

НАМ ТРЕБА ПРОСТИХ ЧЕСНИХ ЛЮДЕЙ

Леонід Плющ кілька разів повторює, що це не тільки влада карних злочинців, але що вони можуть з кожної людини зробити карного злочинця.

"В цьому я ріжнюся поглядами з Морозом, який каже, що нам треба пророків, а я тверджу, що нам треба простих, чесних людей".

На спосіб думання людини мусить мати вплив устрій, який триває 50 літ. Людей заражено дрібно-буржуазною ідеологією і психологією. Через брак інформації чи літератури не може виробитися самостійна думка. Виробляється брак почуття

Прощаємо сім'ю Плющів. Перед домом Проф. Мішеля Бруе. Від ліва: Каміля Смородська, Леонід, Татьяна і Лесик Плющі.

Farewell to the Pliushch family. Left to right — Camille Smorodsky, Leonid, Tatian, and Lesyk Pliushch.



Лесик Плющ залюбки читає.

Lesyk Pliushch at his favorite pasttime reading.

відповідальності за щонебудь поза собою. Мовляв, "невже ж тобі чогось більше треба?"

Його міркування доповнює пані Татьяна глибокими спостереженнями: зі заходу доходять вістки про добробут, але позатим усі переконані, що там ще гірше, бо така є інформація. Матеріальні речі стають ціллю, наприклад для молоді.

"Візьмим такі "джінси" — каже пані Татьяна — їх у вас повно, тож вони не стають предметом пргнення, ціллю. Там увага молоді звернена на побут, на те, щоб здобути це чи те, як ось "джінси" потім авто, ще щось. Перестає цікавити все поза тими матеріальними справами. А при тому діє на людину страх перед консеквенціями і людина упідлюється.

"Знищивши релігію — вони знищили поняття різниці поміж добром і злом" — каже пані Татьяна.



СТИХІЙНІ УКРАЇНЦІ

Досить песимістично говорить Леонід Плющ про національну свідомість українців. Вона є, очевидно, але він окреслює її стихійною свідомістю. Фолклор не тільки не плачуть, але і нищать, бо в ньому є традиція, остається тільки сценічний фолклор.

Різно відрізняє Леонід Плющ інтернаціоналізм від космополітизму. На його думку інтернаціоналізм — любов до свого народу і пошана до других. Це протилежне до космополітизму, у якому національне розпливається у якомусь безобличному загальнолюдському. Але байдужість до історії інших народів теж треба засудити: якщо забуваєш про других, забудеш і про себе. Советська система на ділі нищить дружбу народів. Для прикладу книжка Романа Іванчука "Мальви" була засуджена якраз тому, що в ній говориться про дружбу народів. Він різко критикує Рильського, який у одному із пізніших своїх творів звеличує підкорення москалями татар.

ЖІНКИ ВЕЛИКА СИЛА

Леонід Плющ високо цінить жінок і вважає, що в них велика сила, вони спроможні багато вчинити, особливо у змаганні за права людини в обороні переслідуваних.

Ісус Христос, а теж Магомед і Конфуцій високо цінили жінок. Це не Магомед, але його наступники зіпхнули жінку у підрядне становище.

"Мати Божа" — каже він — "була вірніша Христові, як апостоли".

Драматично представляє він положення жінок у в'язницях. Говорить про те, як знаходив сліди крові в умивальнику, а була це напевно кров Надійки Світличної, хворої на легені. Додатковим приниженням, але теж дошкульним способом знущання над жінками є поміщення їх із карними злочинцями-жінками. Такі жінки ще гріші від мужчин, а особливо безоглядні і розбещені жінки, карані за сексуальні проступки (н. прим. лесбійки).

Перед жінками великі завдання: поглиблення національної свідомости без ненависти до інших сусідських народів, без антисемітизму та інших упереджень.

Жінки повинні виступити до міжнародних чинників з протестом проти того, що деякі держави, в тому Фінляндія, видають політичних втікачів.

ЗАВДАННЯ ЕМІГРАЦІЇ

Впродовж цілої розмови пробивається велика турбота Татьяни Житнікової про других. Вона згадує тих усіх, завдяки яким їй вдалося порушити опінію світу, яка вкінці почерез інтервенцію світових математиків довела до звільнення її чоловіка. Вона згадує матір Лісового — Сергієнко та інших, якими треба б зайнятися. Вони обоє говорять про сім'ї ув'язнених.

Еміграція повинна інформувати світ про те, що



В останній хвилині наспіла вістка, що дня 29 березня 1976 р. померла у Мюнхені

МІЛЕНА РУДНИЦЬКА

народжена 5.VII 1892 у Зборові, Західня Україна
визначна громадська діячка
б. голова Союзу Українок у Львові
б. голова Світового Союзу Українок
про що повідомляє

*Екзекутива Союзу
Українок Америки*



Померла д-р Євгенія Єржковська

Дня 2-го березня 1976 р. померла в Сиракюзах лікар-гінеколог др. Євгенія Єржковська, визначна громадська діячка і активна членка СУА, яка деякий час займала пост культурно-освітньої референтки Головної Управи СУА та провідні пости в 68-му Відділі в Сиракюзах. Була іменована почесною членкою двох Відділів СУА і Окружної Управи Північного Нью-Йорку.

ЕКЗЕКУТИВА СУА

діється в Україні, але теж старатися, по можності, щоб і туди діставалася література та інформація.

Ще в Галичині можна знайти якісь книжки, (ось хоча б Донцова) але в Східній Україні нічого нема.

Журба за те, що люди в СРСР стають щораз то більш невразливі на все, що діється кругом, що їхні погляди і зацікавлення звернені тільки на побут, що плачуться погорда одного народу до другого, а тим самим нема правдивого патріотизму це нитка, що пробивається під канвою нашої розмови.

* * *

І коли приходиться прощатися, і ми їдемо до Парижу, а далі до Брюсселю, все наново повертається враження, що ми зустріли правдивих людей, а теж турбота, чи зрозуміємо цих людей, які ризикували в боротьбі за свободу думки; чи дамо їм врешті можливість відзискати сили, спокійно зорієнтуватися у цьому світі, який має інші умовини, нові для них; чи дамо їм свobodно вибрати дальшу дорогу як у приватному, так і в суспільному житті; чи не схоже кожне з наших угруповань впрягати їх у свій віз. Одне певне — це люди, які не продадуть свого "я" за миску сочевиці, але теж і те, що ці люди прийшли до нас з вірою і любов'ю, і ми не сміємо їхнього довір'я завести.

НАШЕ ЖИТТЯ, БЕРЕЗЕНЬ 1976

"Хата в селі без рушника — не хата", каже українське прислів'я. І справді, в минулому ледве чи знайшлася хата на Україні без тканин та вишиваних рушників, або дівчина, яка б не мала хоч кільканадцять рушників власної роботи, складених у скрині.

Ткані та вишивані рушники — це одна з найбільш розповсюджених форм українського народного мистецтва на цілій території України, як теж одна з важливіших, з мистецького й обрядового поглядів.

Ткацтво на Україні було вже відоме в добу неоліту, в часах Трипільської культури. Ткацьке ремесло та вишивкарство розвивалося на Україні століттями, удосконалювало свої виробы, устійнювало форми, творило стилі, мотиви, засвоювало своєрідну характеристику. Таємниці ткацької та вишивкарської техніки, тисячі орнаментів закарбованих у пам'ять жіноцтва даного племені чи племен передавалося з роду в рід аж до наших днів.

Коли науковці в 19 столітті почали інтенсивно вивчати народню творчість, побачили, як мало збереглося стародавніх народніх декоративних тканин. І тільки з огляду на те, що народній орнамент поволі змінювався, бо міцно тримався традиційних зразків та мотивів створених у давнину, можна відтворити, хоч не повну, та все ж таки цікаву історію однієї форми народного мистецтва, а саме рушників та їхню роль в народніх обрядах.

Мистецтво на Україні як у Трипільській добу, так і в часах стародавніх слов'ян було сильно пов'язане з віруванням та обрядами. Цей зв'язок дійшов і до наших днів уже як не цілком зрозуміла традиція, якої народ більш чи менш придержувався. Первісна людина здана цілковито на примхи природи, почала вірити в злі і добрі сили природи, в злих і добрих духів. Для власної охорони, як теж і для заворожування, народ створив собі амулети, талісмани в скульптурних, різьблених та й вишиваних чи тканих формах.

Стародавні декоративні мотиви, які знаходимо в українським народнім мистецтві і які дійшли до наших днів, це мотиви повні магічної символіки, значення яких нам з трудом дається сьогодні відгадати.

Рушники, ткані чи вишивані зі своєрідним орнаментом чи навіть лиш з червоними смужками, в поганських часах народ уважав священною річчю, талісманом, який охороняв їх, як теж заворожував для них добру долю, добрих духів. Чому саме такий талісман створився в рушниковій формі — невідомо. Можна лиш здогадуватися, що, будучи хліборобами та присвячуючи велику увагу хлібним плодам землі, як жито та пшениця, звернули вони увагу теж і на інші рослини — льон та коноплі, з яких пряли нитки, ткали полотно та робили з цього одяг. Мабуть, із цієї причини народ присвячував таку велику увагу рушникам, міцно придержувався їхньої функції в усіх

обрядах. І хоч первісна роль рушника як талісману та магічного знаряддя забулася, народ не тільки що не перестав ставитися до рушників з побожністю, але навіть впровадив їх та пристосував до християнських звичаїв.

Рушники ткали з найкращих льняних ниток та орнаментували тканим чи вишиваним способом. Наведені орнаменти були в більшості геометричні, рослинні, згеометризовані рослини та тварини. Розположення взору, мотиви, як теж і кольори різнилися на рушниках залежно від того, з якої частини України. Не зважаючи на великі можливості щодо пристосування взору на рушниках, вишивальниці і ткачі дуже строго притримувалися встановлених звичаєвим правилом законів. Кольори зорів на рушниках центральних земель України переважно червоні з малою домішкою синіх, а згодом чорних. На Східньому Поділлі та Закарпатті до червоного додавали ще чорний та жовтий, а на Західній Україні крім попередніх трьох кольорів додавали ще й інші.

Слід підкреслити, що колір зорів на рушниках теж важлива частина магії. Народ любив яскраві кольори, головно червоний, жовтий та зелений і вірив, що це є ще один засіб, який сприяє розвитку природи та зростові рослинності. Червоне — це життєдайність, жовте — доспілість плоду, зелене — буйність природи. Первісні рушники, які ще не мали скомплікованого взору лиш червоні смуги, були теж магічним знаряддям завдяки червоній барві.

Розміром рушники були переважно 3-до 4-ох метрів довгі та 40-50 см широкі. Їх поділяють на різні групи залежно від обрядового призначення. Дві головні групи рушників — це "кілкові" та "плечеві".

Кілкові рушники вшали по хатах на кілок прибитий в стіну. В давніх часах кілкові рушники були амулетами, які хоронили хату від злих духів. Згодом коли первісне значіння забулося, народ почав уважати це за прикрасу житла.

Плечові рушники призначені для ношення через плече. Головно під час весілля носять їх свати та дружки. Були теж рушники призначені для ікон у хатах, як теж ікон у церквах. Орнамент на рушниках укладали теж залежно від їхнього призначення. Плечові рушники мали взір тільки на двох кінцях. Кілкові були прикрашені на цілу довжину, або мали головні зори на кінцях, а краї в довжину були обведені вузеньким взором, так званою "крайкою". Зори на рушниках ткані або вишивані. Ткані рушники мали свою специфічну техніку. Спочатку ткали двобічним способом, а згодом перейшли на однібічний перебір. Вишивані рушники послуговувалися великою кількістю "рушникових швів". В одному музеї начислили понад 120 "рушникових стібів". Більш відомі з них це коса і пряма гладь, ланцюжок, качалочки, вівсюги, кривульки, хрестики, суцільна гладь і багато інших. Одна з теорій, чому виникло так багато рушникових стібів, така: народні

творці бачили на одягах князів, бояр, на церковних ризах орнаменти вишиті парчею та різнокольоровими шовками і хотіли застосувати ці мотиви на своїх рушниках. Не маючи змоги купити собі парчі чи шовку до вишивання, вони створили різні стіби, щоб видобути однією червоною ниткою світло-тіневий ефект, чого й доконали. Отак поліхромний орнамент з дорогих тканин перетворився в однотонний, завдяки різnorodним стібам з не менш вдалим ефектом.

Надзвичайно цікаві та одні з найстарших орнаментів на рушниках, значення яких науковці розшифрували, знаходимо на крелевецьких рушниках. Крелевець, місто на Поліссі (Сумська область), засноване з початком 17 століття. Місто заселене у великій мірі місцевими людьми, які жили там споконвіку, скоро перетворюється у великий ткацький центр та стає важливим торговельним пунктом між Україною і Росією. В Крелевці відбувалися два рази в рік великі ярмарки (Вознесенський та Воздвиженський), на яких збували велику кількість крелевецьких рушників. Родини в Крелевці іноді мали по



Мотив богині Березині на Крелевецьким тканім рушнику
The motif of the goddess Berehynia on a woven towel from the Krolevec' textile mill.

кілька варстатів і ткали на них усі члени сім'ї. Лляну пряжу мали місцеву, тільки червону нитку для взору спроваджували аж з Бухари.

Найдавніший, як теж і найпростіший елемент взору, який знаходимо на крелевецьких рушниках, це солярний орнамент. Кола, розетки, зірки, ромби, квадрати, трикутники і прості кольорові смуги — все це мотиви тісно пов'язані з культом сонця, змінами в природі, як день і ніч, зима і літо та ін. Перенесення сонця на рушник у символічній формі — це свого роду заворожування, щоб сонце постійно сходило й ніколи не переставало гріти. Найбільшою тривоною первісної людини було те, що сонце могло б колись не зійти.

Ткали теж на крелевецьких рушниках в геометризованій формі птахів, як ось півнів та качок. Півень сповіщає, коли сходить сонце, і тому він у народнім віруванні став символом сонця та світла. В народніх звичаях залишилося безліч обрядів, в яких важливу роль відіграє півень. Дівчата ворожать з півнем, щоб знати, який жених буде, господарі довідуються про урожай, ворожачи з півнем. Півня теж у давнину приносили в жертву. Наприклад, на весіллі разом з короваем подавали теж і кусок печеного півня. Отож не диво, що півень знайшов собі місце і на рушниках. Качки символізують весняну воду — прихід літа.

Одним із провідних орнаментів на крелевецьких рушниках — це зображення жінки-богині, яку ми називаємо Березинею. Культ Матері-Богині Землі — Березині відомий з часів матріярхату в Трипільській культурі і раніше. Отож залишки цього культу дійшли до наших днів на рушниках і були передані ніким іншим, як жінками ткалями. Березиня на рушниках зображена з піднесеними вгору руками (так як в Оранті). В руках вона тримає дві квітки на яких іноді сидять півні або інші птахи. Часом Березиню зображують з трьома квітками: дві в руках, одна над головою. Є ще й рушники, на яких одну постать Березині ставлять на другу і на третю і це виглядає, що Березиня мов дерево розквітає. Постать Березині можемо знайти теж і на рушниках східнього Поділля (Клембівка), про що мова буде пізніше.

Березиня — це богиня багатства, врожаю, плодючости, та всього, що народжувалося. Її праобраз знаходимо на Збручанським ідолові (т. зв. Святovit), де вона зображена з турячим рогом у руці у вищому шарі статуї та з немовлятком над плечем у нижньому шарі.

Залишки культу богині Березині дійшли до наших часів. Один з дуже цікавих звичаїв записала мовознавець Олена Курило про те, як під час збору врожаю в деяких селах "водили Перегеню" (Березиню). На Перегеню вибирали дівчину працювиту, невинну та гарну. Її обмотували червоними поясами. У піднесені вгору руки іноді клали дерев'яні ложки. Тоді водили її по цілому селі, приговорюючи та приспівуючи. У той час Перегеня виконувала різні рухи руками та дерев'яними ложками. Якщо дівчина була малого зросту, тоді вона ставала на плечі парубка та придержувалася

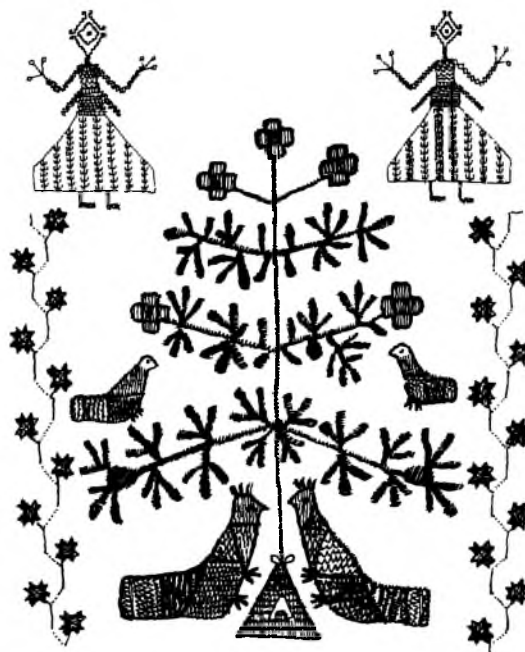
руками граблів, які збоку тримали хлопці. Іноді на голову Перегені клали вінок з квітів та плодів землі. Обмотування її червоними поясами вказує на магію цього обряду, бо червона барва в народнім віруванні наділяла життям та зберігала рослини від шкоди. Те, що хлопці та мужчини обмотували Перегеню поясами, знявши їх із себе, показує ще одну магічну функцію, бо хлібороби хотіли навіть своїм одягом (червоним поясом) сприяти в якійсь мірі завороженню врожаю.

І хоч культ Берегині став цілком забутим, а водження Перегені це були вже незрозумілі залишки старинного величавого обжинкового звичаю, богиня Берегиня знайшла собі місце на рушниках, головню крелевецьких, і посідає його по сьогодні.

На крелевецьких рушниках знаходимо теж дерево життя. Цей мотив один із найбільш поширених не лиш на крелевецьких рушниках, але теж і на рушниках з інших дільниць України. Рушниковий орнамент хоч і придержувався давніх мотивів то все ж таки вбирав у себе і нові елементи, примінюючи їх у своєрідний спосіб. З приходом християнства народ почав примінювати рушники в церкві, знову ж елементи християнської релігії почали входити в орнамент рушника. Одним з християнських мотивів на рушнику це зображення трибанної, а іноді й п'ятибанної церкви. Мотив цей називається "манастирки", і в крелевецьких рушниках являється він в геометризованій формі та немов стоїть на якомусь підвищенні. Часами ткалі старалися показати і те, що всередині "манастирка" як панікаділо.



Вишиваний рушник Північа Полтавщина-Полуднева Чернігівщина
Embroidered towel — North Poltavshchyna — South Chernihivshchyna



Вишиваний рушник. Дерево життя (Чернігівський Музей Народнього Мистецтва. На підставі оригіналу рис. Люба Мазяр)

Towel embroidered with the Tree of Life design (Chernihiv Museum of National Art)

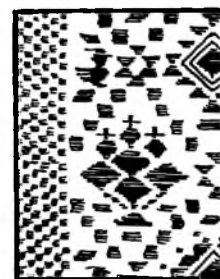
На Полтавщині, Київщині, Дніпропетровщині, в давнину рушники теж ткали, але згодом дуже поширилися вишивані рушники зі своїм майже виключно рослинним орнаментом. Так як на крелевецьких рушниках ткали взір червоною ниткою на білому фоні, хоч в новіші часи це змінилося, так на Центральних Землях вишивали майже виключно червоною ниткою (заполоччю) і тільки в деяких місцевостях додавали трішки синьої, а згодом чорної.

Головний орнамент на рушниках Центральних земель був у виді квітучого дерева чи вазона. Головний мотив був вишитий на обидвох кінцях рушника. Краї обводились вузьким взором, (кайма), як то квіточками чи гілочками, які звичайно репрезентували руту, барвінок, хмелик і інші рослини, які народ уважав за священні. Іноді обводили зірочками або гронами винограду і.ін.

ДАЛІ БУДЕ

Мотив три-банної церкви т. зв. "манастирок" (На підставі оригіналу рис. Л. Мазяр)

Motif of a church with three cupolas, called "manastyrok" (small monastery)



НА ЮВІЛЕЙНИЙ ДАР ВПЛИНУЛО ДОСІ:



ЗА М. ЛЮТИЙ 1976 р. ЗЛОЖИЛИ: ОКРУЖНІ УПРАВИ І ВІДДІЛИ СУА ВІД ЧЛЕНОК, ОРГАНІЗАЦІЙ, УСТАНОВ І ГРОМАДЯН:

95 дол. — Округна Управа — Дітройт
В тому: 50 дол. Федерально Кредитова Кооператива "Самопоміч", — 25 дол. Вася Гординська, 20 дол. — пожертва оголошена в листі "замість квітів".

300 дол. — 18 Відділ — Пассейк, Н.Дж.
В тому: по 25 дол. Геня Цікало, Оля Ставнича по 10 дол. — 25 членок Відділу.

по — 200 дол. — 3 Відділ — Фенікс — Арізона — 64 Відділ — Нью-Йорк
В тому: по 25 дол. Д. Витанович, Стефанія Криницька, Ірина Падох, Ірина Сушків, по 20 дол. Ольга Дробоцька, по 30 дол. Ірина Мойсієнко, по 10 дол. — др. Ніна Катеринюк, Юлія Шурин, і 4 членки Відділу

160 дол. — 29 Відділ — Чикаго,
В тому: по 25 дол. — Пласт, Каса Самопоміч, М. Ярошевич, А. Сокологорський, по 10 дол. — др. М. Колєнський, І. Скоморох і 4 членки Відділу

по — 120 дол. — 86 Відділ — Ньюарк — 92 Відділ — Самервіл, Н.Дж.
В тому: по 25 дол. — Т. Баумгартен, Т. Бутрей, по 10 дол. — Володимир Бесонів, Т. Варсуля, Петро Довбачук, і 4 членки Відділу

100 дол. — 90 Відділ — Філядельфія
90 дол. — 47 Відділ — Рочестер,
В тому: по 10 дол. — 9 членок Відділу

85 дол. — 22 Відділ — Чикаго
В тому: 25 дол. п. Матвійців, 10 дол. — Відділ 50 дол. — пожертву оголошено в листі "замість квітів".

65 дол. — 13 Відділ — Честер, Філ.
В тому: 25 дол. — Американсько-Український Горожанський Клюб, по 10 дол. — Дмитро і Катерина Молодовець, і 3 членки Відділу

по 50 дол. — 5 Відділ — Дітройт — 10 Відділ — Філядельфія
В тому: по 10 дол. — 5 членок Відділу — 20 Відділ — Філядельфія
В тому: по 10 дол. — 5 членок Відділу

35 дол. — 66 Відділ — Нью Гейвен
В тому: 25 дол. — Відділ УККА, 10 дол. — Марія Гижя

30 дол. — 32 Відділ — Ірвінгтон
25 дол. — 1 Відділ — Нью-Йорк

по 20 дол. — 50 Відділ — Дітройт — 61 Відділ — Випані
— В тому: по 10 дол. — Ярослав Марусин, Іванка Івашко

— 63 Відділ — Дітройт
В тому по 10 дол. — О. Климишин, Богдан Нижанківський — 78 Відділ — Вашингтон
Пожертву оголошено в листі "замість квітів"

По 10 дол. — 37 Відділ — Дітройт
Пожертву оголошено в листі "замість квітів"

— 53 Відділ — Дітройт
Пожертву оголошено в листі "привітів" — 72 Відділ — Нью-Йорк
В тому: 10 дол. і членка Відділу — 81 Відділ — Дітройт
Пожертву оголошено в листі "привітів"

ОСОБИСТІ ПОЖЕРТВИ:

140 дол. — оголошено в листі "замість квітів", "подяк", привітів і побажань

Поіменні списки членок СУА, які закупили 10 дол. цеглини подавати будемо в чергових числах "Н.Ж."

Поля Книш
фінансова секретарка

НАША ОБКЛАДИНКА

*Та спасибі тобі, матінко
Що ти мене рано будила,
А я молода рано вставала
Рушників придбала
(з весільної пісні)*

На обкладинці бачимо гурт молодих сільських дівчат, які повністю зосереджені на вишиванні. Святочна атмосфера, в якій народжується українська вишивка, поважні обличчя молодих дівчат-жінок зворушують.

Це ті, які зберігають та передають з покоління в покоління українські народні традиції та побут. Світлина зроблена в 1900-их роках у Чернігові, в часах, коли на східній Україні по селах та містах процвітав кустарний промисел. На диво, його навіть підтримував та заохочував царський російський уряд, бо пекуче відчував брак предметів щоденного вжитку з причини слабо розвиненої фабричної промисловости. Кустарна промисловість, тобто домородна промисловість, це спершу залишки виробів для задоволення потреб господарства. Цю надвишку збували на широкому ринку. З часом домашні вироби продукували особливо на ярмарки. Перед 1917 роками на Україні було понад 415,000 кустарів. На Поділлі зосереджувалося 20.4% всіх кустарів, на Чернігівщині 18.4%, Волині 16.4%, Полтавщині 15.6%. Це включало виробництво килимів, художніх виробів з дерева (бочки, діжки, меблі тощо) та шкіри, гончарство, ткани вироби, вибійки. Над усім цим панувала вишивка, якою оздоблювали одяг, речі щоденного вжитку — рушники, скатерті, церковні ризи тощо. Щороку в Петербурзі влаштовували т.з. "Всеросійські виставки кустарного промислу", де виставлялися кращі зразки виробів. Вироби українських "губерній", виготовлені українськими селянами, звичайно відзначалися тонкою роботою та красою. Вони творили велику частину виставки та здобували признання та високу оцінку за свою майстерність.

С.Л.-А

СПРОСТОВАННЯ

1. На стор. 32 в числі 2 — 76 р. подано Оксана і Михайло Салдат має бути **Оксана і Михайло Салдит**

2. На стор. 13 в ч. 2 — 76 р. подано — Дарунок від Наталії Коменецької — має бути **Наталії Коменецької**

ПЕРЕД КОНЦЕРТОМ ЮЛІАНИ ОСІНЧУК.

Серед наших молодих інструменталистів вибивається в перші ряди активна, життєрадісна піаністка Юліана Осінчук. Вона є замітною не лиш музичним талантом, але і громадською відповідальністю за наші культурні прояви, за збереження наших традицій і з ними пов'язаного прогресу.

Варто ближче приглянутися цій молодій, вартісній людині, яка так серйозно ставиться до своєї музичної професії. Фахова критика висловила похвально про музичність, техніку і палкий темперамент Юліани Осінчук.

Юліана вже від п'ятого року життя почала науку гри на фортепіані. Два роки пізніше вона вже грала свої власні композиції на телевізії. В 11-ім році життя, коли Юліана прийшла до Карнегі Рісайтл Гол на концерт свого тимчасового учителя Жана Касадесі, який захворів і не міг явитись, вона в останньому моменті заступила концертного піаніста, виконуючи сонату Бетговена. Про цю



Піаністка — Юліана Осінчук
Pianist Julianna Osinchuk

незвичайну пригоду, яка дала Юліані нагоду виявити свій талант писав дуже прихильно Нью-Йорк Таймс.

Юліана Осінчук була ученицею Романа Савицького, Люїзи Тальми, Наді Булянже, Ані Дорфман, Дональда Ліберта, Розіни Левін (як стипендистка в Джуліярд Скул) і в Наді Райзенберг

там же. Перебуваючи в Парижі молоденька Юліана одержала золоту медалью зі сольфеджової компетенції в консерваторії. В Америці вона виграла Дамрош Сколяршіп, дістала "Мейзон і Гамлін" нагороду від Федерації Музичних Клубів і належала до побідників Конгресу Інтернаціональної Компетенції Фортепіянових Учителів. Юліана їздила на літні курси Американської Мистецької Школи у Фонтенебльо у Франції. В Америці вона брала участь у Піано Мастер Класіс в Тенгльвуді, де виступала публічно. В 1975 році Юліана одержала свій "Мастер оф Мюзік Дерпі" і Морріс Леб Меморіел нагороду за найвищі досяги у закінченні фортепіянових студій.

Юліана виступала в радіо в Нью-Йорку, WQXR та інших станціях. Тепер наша піаністка, не зважаючи на молодий вік, підготовляється до докторату в Джуліярд Скул і планує ряд самостійних концертів. Обов'язком нашої спільноти є поцікавитися молодією піаністкою, виповнити залі, в яких вона буде виступати і тепло вітати нашу нову музичну силу.

Д.К.

Створилася українська музична фундація

Згідно з ухвалою Українського Музичного Інституту Америки, Інк. та завдяки старанням правного дорадника адвоката мґра Романа Пітя та інших 19 листопада 1975 в Нью-Джерзі інкорпоровано Українську Музичну Фундацію яку очолює Президія в складі: Григорій Венке — президент, мґр. Роман Пітьо і др. Олег Волянський — віцепрезиденти, др. Богдан Каранович — секретар, мґр. Юрій Гальський — скарбник, мґр. Ірина Стецура — референт зовнішніх зв'язків, мґр. Роман Савицький — пресовий референт, др. Теодозій Крупа та др. Степан Ворох — члени президії та др. Ігор Гурін, Укр. Соціологічного Інституту — консультант, і Дарія Каранович — делегат Укр. Музичного Інституту.

Ціллю УМФундації, яка об'єднує більшість українських музикознавців є плекання, досліджування і поши-

рювання української музики, як теж збереження нашої музичної спадщини. У своїй діяльності УМФундація ставить своїм ближчим завданням спонзорвання концертів, доповідей і курсів української музики чи її історії, видавання музичної літератури, закладення музичної бібліотеки і архіву, та дбання про більш професійний підхід у переведенні та оцінці українських концертів.

З причини відсутности музичного журналу, статті на музичні етми будуть друкуватися на сторінках місячника "Сучасність" під наглядом мґр Романа Савицького.

Щоб перевести в життя намічену працю, УМФундація запрошує всіх музик, музикологів та все громадянство вступати в її члени (вплачуючи 24.- долари річно можна стати Звичайним Членом УМФундації, а менше ніж 24.- дол. Прихильником

УМФундації, вплачуючи 100.- доларів одноразово — можна стати доживотнім Членом Постійним і т. д.)

УМФундація має чартер неприбуткової інституції, який буде уповажнювати жертводавців до права відтягнення датків до УМФундації від свого податку.

На майбутнє намічено інавгураційний та систематичні абонаментні концерти.

Про всі інформації треба звертатися на адресу Секретаря УМФундації

телефон 201 375 5689

Dr. Bohdan Karanjwycz
174 Stuyvesant Avenue
Newark, N. J. 07106

ПРИВІТИ

З нагоди 10-ліття 50-го Відділу США в Ан Арборн, пересилаємо 10.00 дол. цеглину на Музей США і бажаємо успіхів у дальшій корисній праці.

96 Відділ США в Детройті

Ніхто не знає, що мала хатка — це летючий корабель. Не знає цього ні команда, що заповідає таборовикам голосниками широко й далеко такі милі зайняття як плавання, гри, вогниці... Не знає цього й бабуся, що дивиться допитливо з-під білої хустки темними жаринками. А хустка в неї — це й ширинка й платок і кусник. Бабуся приїхала недавно з України до своєї білої дочки, до своєї чорної дочки, до своєї... до своєї рудої дочки.

Не знає цього й малярка з вузькими довгими пальчиками, що малюють квіти, білі каштани і замурзаних, сонцем засмалених хлопчаків.

Немає що й казати й про садівницю дерев за парковим стилем, ні про тих, що там подалі живуть, над водою.

Для всіх хатка — це собі звичайна, брунатна хатка, з великими вікнами з якоюсь розібраною синагогою, з верандою "зеленим акваріум".

Ніхто-ніхто не догадується, що це летючий корабель. Навіть і сам будівничий Великий Слонь. І він не знає, що вбудував він у хатку величезну силу своєї любови, щоб хлопчик міг побігати по зелених травах, подружити зі синіми хвилями величезного озера, пити соки рідної мови, напоїти душу на все життя животворним українським словом.

Так то будівничий хатки власними руками, як Чмола, не знає, зовсім не знає її таємниці, хоч мабуть руки ще болять, ті сильні умільці що так легко підносять людську дитину вгору, а воно кричить, або каже "сче раз". Скільки то вже цих маленьких з його сильною долоні повиростало, і "в люди вийшло"... І до "дядька" приходять і нагадують "сче раз". А дядько Слонь цілий світ, здається, носив би на руках. — Отак, не здогадуються про летючий корабель. А він легенький, мрійно-швидкий. Та обтяжувати його — сохрани Боже! Усі турботи, жалі, невдачі, крутанину-біганину великого міста залишити треба поза порогом. Замикаю двері.

— Летимо?

— Летимо! — До вікон схиляється блакить, легенько шумлять вершки дерев.

— Чи приймемо когось до себе? Вернигора приймав! — Запитую.

— Чи в тебе така сама ціль як у нього була?

— Не знаю.

— Життя на "захід" в тебе клониться, а ти "не знаю"

— Он яка краса! Дивись кораблику!

— Чи сама краса напоїть життя? Животворним змістом?

— А мені так хочеться надивитись на красу. Знаєш, в мене ніколи не було часу. Росинки переливались на кінчиках трав веселковими барвами, а я до школи. Заморозь малювала дивоквіти на шибках, а мені пора до праці. Мамині руки болючою добротою задержували мене, а мені треба поспішати в далекі дороги. І все далі й далі котилося життя. У бурях війни прорвалось джерело любови, зацвіла дитяча усмішка... Але налюбуватись нею не було коли, не було як. Поїзди несли все далі далі від України. Не налюбувалась я нею. Не налюбувалась...

— Хочеться ще раз жити і все від початку?

— О, ні кораблику, ні...

— А що, йти у темінь?

От і темінь. Поглинула всю блакитність, усі контури, космічна темінь. І глухо і божевільно самотньо. І страшно. Та ось затремтіла зірка, як сльоза на зжуреному обличчі. А за нею вибігають зірки і зоренята. Сміються, танки заводять. Чорна темінь — подалі, подалі... скочується за небозвід. А зорі гру грають: у великого воза, у малого воза, в курочку, в орла, у волосожера й собаку невірну й у злату-бабу.

— Кораблику, летімо до них! Це живі істоти. Це не таке каміння, як земля, місяць...

— Цить. Ось глянь і Місяць виходить. Перепадеться тобі від нього. Як гляне своїм оком, то й у костях

ЛЮБОВНА ПІСНЯ

Не бачила, не можу описати,
Не знаю, хто такий ти, що ти є.
Лиш знаю, що в тобі я закохалась,
Й мої душа і тіло — все твоє.

Не знаю, про що думаєш, що мрієш,
Який ти з вигляду, який з лиця;
Лиш відчуваю в тобі предків силу,
Красу душі, славетне майбуття.

І хоч, мабуть, ніколи не пізнаю
Красуня-ідола дівочих мрій,
Тобі, незнаному, я прирікаю:
Навіки я твоя — о краю мій!

* * *

Написав ти вірша, поете,
І етюд, і міньятуру.
І за це тобі честь, що нашу
Збагачуєш літературу.

Написав ти вірша. Знаменито!
Хоч вроджений ти на чужині,
Не зрікаєшся рідної мови
Й даєш знати, що ти українець.

Написав ти вірша: тож хвалімо
Високий твій стиль й незвичайний,
Й нові ті слова, що створив ти,
Щоб вірш був оригінальним.

Написав ти вірша. І з того
Разом з усіма я дуже радію,
Лиш прикро мені, що з нього
Ні слова не розумію.

Либедь.

почуєш трепотіння. Та ніби, він вірний товариш Землі. Задумано споглядає на зірки. Мабуть нагадалось йому Тичинине "Господь ходить на ланах і засіває золоті зерна". Чи справді? Чи може бути щось кращого — "падають золоті зерна в душу"... А хто чистий серцем — визбирує ці зерна. І ростуть з них дива на нашій Землі.

А може й нашу зернину-Землю хтось на далекій планеті в космосі ловить у свої долоні? Та ж ми в галактиці — кольосальному всесвіті, Господи, як це все збагнути? Та хочби тільки відчуті...

Кораблик летить поміж зорі й зоренята... летить у містерію ночі.

ЯК ОРГАНІЗУВАТИ ДИТЯЧІ СВІТЛИЧКИ?

Тема не нова й для деякого нецікава, але беручи до уваги те, що люди змінюються, що старшому поколінню приходить на зміну молодше, що одні люди томляться, або змінюють зацікавленість, а на їх місце приходять нові, молоді, для яких такі інформації нададуться, ось кілька вказівок та порад.

Чому саме стільки уваги присвячується світличкам? Це тому, що світлички є знаменитим засобом збереження нашої дівчорі для українства. Сучасні психологи твердять, що вік дитини до 6-го року є важливим та засадничим у вихованні. Отже, якщо ми використовуємо цей час і дамо тривкі основи для розвою дитини, то не будемо журитись, що наша еміграція розплинеться безслідно. Бо в фахово проваджених світличках дитина буде не тільки правильно розвиватися інтелектуально, але до того ще й буде "вросати" в українське середовище, буде почуватися його часткою та буде прив'язуватися до нього. Тому то й конкретні поради, як братися до організації таких світличок!

Коли є якийнебудь гурт наших поселенців, треба комусь з зацікавлених осіб постаратися про список дітей в віці від 3 — 5 літ в даній околиці. Якщо там є наша парафія, то можна просити про такий список у пароха. Тоді треба сконтактуватися з батьками (або письменно, а ще краще особисто, або телефоном), та запросити всіх на збори, на яких треба з'ясувати потребу та користі організації світлички, порадитись про приміщення та вибір учительки. Треба поцікавитися вимогами даного штату, постаратися про дозвіл (якщо діти сходилися б частіше, як раз у тиждень), а також про забезпечення в разі випадку. Також у світличці мусить бути запроваджена картотека, в якій не тільки треба мати адресу й телефон батьків, але також ще й телефон, на який можна було б подзвонити, якщо батьків не було б дома.

До адміністрації світлички треба покликати батьківський комітет, який не тільки помагав би в збиранні оплат чи розподілі джурів, але також у всьому, що було б потрібне. Батьківський комітет міг би допомагати також матеріально, нпр. влаштуванням невеличких імпрез, от хоч би показами дитячих уміностей тощо.

Треба пам'ятати про дві засадничі речі. Мусить бути відповідне приміщення й мусить бути добра учителька. Якщо світличка буде поставлена на відповідному рівні, то напевно зможе притягнути до себе дівчору, а батьки не жалітимуть труду та радо привозитимуть туди дітей.

Ініціаторами світличок повинні бути відділи СУА, але, якщо в даній місцевості його не має, тоді ініціативна група повинна зв'язатися з найближчим відділом. СУА має до розпорядження матеріали потрібні до провадження світличок, а саме: "Лекції" укладу А. Смеречинської, "Лекції для дітей, що не знають української мови", В. Андрушків, Співаник. Гри й забави приготуються до друку.

Обставини вимагають, щоб організувати також світлички для тих дітей, що не володіють українською мовою (нпр. дітей з мішаних подруж). Не забуваймо, що дітям найлегше засвоювати другу мову, отже не позбавляймо їх можливості скоро, легко та природньо вчитися мови їхніх батьків!

Пам'ятаймо, що світлички чи садочки є також підбудовою українського шкільництва та молодечих організацій. То ж не легковажмо нашого завдання, бо діти, в яких нам вдасться вщипити почуття національної гордості та приналежності до рідного середовища, будуть носіями нашої культури, а тим зможуть вибороти нам відповідне признание в світі!

ІРИНА ЛОНЧИНА

НОВІ ВИДАННЯ

Книжечки для дітей і молоді особливо актуальні у Різдвяному часі, але хіба впродовж року не потрібно мати на поготові казку? Світова Рада Дошкілля поручає ці два випуски "Моєї книжечки".

Богдан Данилович: Як їжачення-там майстрували чоботята. Ілюстрації Юрія Козака. "Євшан-зілля", Торонто, 1973.

Іван Франко: Ріпка. Ілюстрації Галини Мазепа. "Євшан-зілля", Торонто, 1973. (Друковано у "Веселці" за листопад 1967.)

Обидві казочки вводять дівчору у світ тварин. Для легшого сприймання змісту служать ілюстрації, що їх талановито виконали наші мистці. У першій казочці ще й впровадженій елемент числа, що його вивчає дитина в тому часі.

Наша небагата література для молоді поповнилась новим виданням.

Петро Шкурат: Підводним шляхом на Синоп! Історичні та інші оповідання. "Євшан-зілля", Торонто, 1974. Ілюстрації П. Андрусева, В. Залуцького, Ю. Кульчицького, П. Холодного й інші. Обгортка М. Михалевича. Ст. 43.

У цій книжечці зібрано оповідання й нариси автора, написані в різний час. Це легко сприйнятні події або постаті нашого минулого. В короткій розповіді розгортається середовище козацького чи чумацького побуту або пригоди нашого недавнього минулого.

З життєпису автора, що його зладив Василь Бородач, довідуємось про нього як громадського і виховного діяча, що все своє життя присвятив українській молоді. У Рідному краю він кинув думку заснування бурси ім. Симона Петлюри у Перемишлі і здійснив її для дівчорі українських емігрантів, що жили на вигнанні. А в Канаді включився в організування Пласту і СУМ-у та й став членом Об'єднання Працівників Дитячої літератури.

Л.Б.

ПОДЯКА

Сердечно дякую 82 Відділові СУА за вислови співчуття з приводу смерті мого чоловіка, бл. п. проф. Д-ра Михайла Соневицького. Особливо ПП. Мирославі Савчак, Іванні Клим, Нусі Никифорак і Любі Раковській, членам СУА, що взяли участь в похоронах і поминках в Бавн Бруці. Складаючи щирю подяку, жертвую через 82 Відділ СУА, 25.00 дол. на Музей СУА.

Ольга Соневицька

ВІДГУКИ

У листі до редакції журналу "Наше Життя за лютий 1976 р., ст. 12, Зірка Кебуз висунула справу, яку слід було порушити раніше на сторінках преси, а саме, створення Академічного Об'єднання Українок. Не ставлю під сумнів позитивного наставлення З. Кебуз до громадських справ, однак дозволю собі насвітлити постання цієї організації з іншої перспективи.

Українське середовище збагатилось на ще одну організацію, а до роздрібнення жіночого активу, що до тепер ішло по лінії політичних, релігійних, регіональних різниць, професії чоловіків, віку, тощо, долучився ще один роз'єднуючий фактор — освіта.

Американська конституція гарантує майже необмежене право творити всякого роду організації і можна б запитати, яке кому діло до того, що об'єдналися українки з вищою освітою. Застереження може бути б і безпідставні, коли б об'єднання виникло з потреб і постало з ініціативи зацікавлених осіб, однак факт, що зорганізувала його Світова Федерація Українських Жіночих Організацій, спонукає оцінити створення цієї організації під оглядом громадської доцільності і під тим аспектом розглянути завдання, які вона собі поставила.

За словами Х. Турченко у статті "Зустріч професіоналісток" (Свобода, 30 жовтня 1973 р. ст. 3) присутні устійнили, що програму і завдання нової організації "треба базувати на програмах подібних станових товариств в Америці, Канаді чи інших країнах". Не має сумніву (на те покликався і провід СФУЖО), що мова тут про American Association of University Women та аналогічні організації інших країн. Виринає питання, на яке не має відповіді у вище наведеній статті, чи ініціатори самі не обзнайомлені з історією, завданнями і досягненнями AAUW чи числять на непоінформованість загалу жіноцтва, коли подають цю майже столітню, впливову і заслужену американську організацію, як зразок свого об'єднання.

AAUW постала у 1882 р. під назвою Association of Collegiate Alumnae і поставила собі за ціль відкрити двері для освіти жінок в Америці та об'єднати абсолютенток коледжів та університетів для практичної освітньої праці. Здійснення завдань не прихотилось легко в часах, коли не існували середні школи, що підготовляли б дівчат до університетських студій, а можливості професійної кар'єри жінок обмежувались до учительського звання. Асоціація творили зрілі жінки, свідомі своїх громадських обов'язків, зокрема відповідальності за вищий рівень освіти і рівноправне становище майбутніх поколінь американських жінок. Асоціація присвячувала окрему увагу стипендіям для талановитих жінок, та улегшувала їм здобуття наукових ступенів в Америці і Європі. У багатьох випадках стипендиксти Асоціації вперше здобували вступ до університетів, що до того часу не допускали жінок до студій, як прим. Ейл. Геттінген, Гайделберг і другі. З часом створено при Асоціації освітню фундацію, що розпоряджає мільйоновими фондами і дає річно сотки стипендій для продовження наукових студій американкам, а також чужинкам на студії в американських університетах.

Шляхом тісної співпраці з факультетами університетів і урядовими чинниками, теоретичні заложення, висунені Асоціацією, находили практичне примінення при оформлюванні напрямних освіти американської молоді. Від довгих років Асоціація присвячує багато уваги дошкільному вихованню і виявляє многогранну діяльність у цім напрямі, примінену до місцевих потреб. Провід досліджує суспільну проблематику та ініціює відповідні акції і почини, в які включається членство. Асоціація визнає засаду, що освіта це свого роду борг супроти народу, який повинен бути

сплачений у формі громадської та гуманітарної праці передусім у користь тих, яким обставини не дозволили досягнути вищої освіти.

У звідомленні з засновуючих зборів Академічного Об'єднання Українок (Свобода, 17 червня 1974 р., ст. 1) Л. Дяченко подає, що нове товариство має на меті: "Згуртувати жінок-українок з університетською освітою, створюючи форум для товариських зустрічей, свобідного обміну думок та спільної громадської праці". Дивно звучать ідеологічні заложення освічених жінок у хвилині смертельної загрози денационалізації української еміграції, а ще дивніше у порівнянні з американками, яким якраз вища освіта помогла стати повноцінними громадянками. М. Даниш (теж жінка з вищою освітою) правильно назвала об'єднання "ключом", бо до завдань, які воно собі поставило, ця назва краще підходить.

Прикро ствердити, що більшість українських жінок з вищою освітою не відчуває ніяких обов'язків супроти суспільства, з якого вийшло. Цікаво було б почути від тих, що стоять осторонь громади, однак виховують дітей в українському дусі, хто повинен сьогодні творити середовище, до якого в майбутньому мали б увійти їхні діти. Чиім обов'язком є подбати про підвищення рівня українського шкільництва, обняти дошкільним вихованням їхніх дітей? Чиїми заходами і коштом видавати модерні творчі посібники, дитячі книжки? Чи ці завдання залишається старшій генерації, що вже виховала своїх дітей, а якої методи критикується, як перестарілі?

Українці ще ніколи не мали таких можливостей у західнім світі, як тепер, для ширення інформації про Україну, її історію і культуру. Ці можливості можна використати при помочі соток людей, знавців різних наукових ділянок. Щож нам з того, що такі спеціальності існують між нами, коли цей "цінний елемент" з більшості тимчасом цінний сам для себе, а не для української справи.

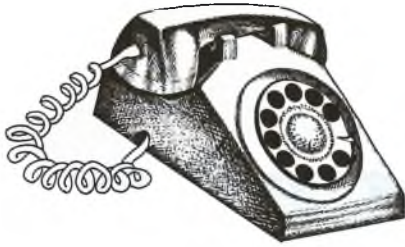
З. Кебуз мабуть переочила знаманиту статтю професіоналістки і активної членки СУА, Н. Дейчаківської ("Наше Життя", березень 1975, ст. 4), в якій вона так влучно охоплює сучасну ситуацію українського поселення: "Одна річ, якої ми змінити не можемо, це факт, що нас в Америці так мало. Тому недоцільним є розпорозувати наші сили. Навпаки, треба їх скупчувати в одній організації, а наш професійний ріст і зацікавлення можна виявити у все-американських професійних товариствах. Згідно з дослідженнями наших соціологів це навіть потрібне для вдержання нашого суспільства".

У цім відношенні найкращим прикладом для нас можуть бути жидівські жінки, серед яких є сотні тисяч з вищою освітою, однак вони не творять своїх окремих професійних об'єднань, лише стають членами американських, натомість у своїм середовищі включаються масово до громадської праці. Не дивно, що найбільша жидівська жіноча організація в США зібрала в минулому році 36 мільйонів доларів на допомогу Ізраїлеві.

Перед українським молодим поколінням лиш дві дороги — або включитися у громаду і продовжити її життя, або залишити її напризволяще і засудити на повільний занепад.

У своїм звідомленні Х. Турченко подає, що СФУЖО дало ініціативу до створення Академічного Об'єднання Українок для "надання престижу і світового масштабу організації" Невже ж саме тільки створення організації під протекторатом СФУЖО, без ідейної, жертвенної праці, може цій організації надати престиж і світовий масштаб?

Докінчення на ст. 13



Тільки між нами і телефоном...

Візити, візити...

Гості і гостини. Приємність і мука. Приємність і зобов'язання...

Моя племінниця з чоловіком і дітьми поїхали до свекрів в гостину. Після повороту телефонує мені:

— "Як можуть люди бути такі вимогливі до інших? Чоловікові батьки образилися, що ми до них приїхали тільки на 3 години, а пізніше пішли з дітьми до музею (де кінчалась унікальна виставка). Чому деякі люди не можуть зрозуміти положення молодих родин?"

Ситуація така, що моя племінниця тепер живе 2 години від метрополії, і рідко може користатися з культурних імпрез. Її свекри також мають жаль, що їх часто не відвідує.

— Тітко, а як же ж ми можемо часто їх відвідувати, коли так обмаль часу? Коли нам ніколи і відпочити, не то піти в театр. Їхати часто в гостину на день чи два могли собі дозволити колись люди на хуторі, чи тепер емерити, чи взагалі люди без громадських обов'язків. Їхати з дітьми в гостину — це напруга нервів (бо треба глядіти, щоб діти хату не ушкодили, не порозкидали чи не торкнулись чогось в гостях); це також фізична мука (дорога — а пізніше, допомога з посудом, з варенням і т. п.)."

— Справді чому не раз ми, старша еміграція, така вибаглива? Я своїм дітям кажу — "приїжджайте коли можете і хочете. Знаю, що вам цікаво і потрібно бути в інших місцях". Не хочу щоб була вимога нас відвідувати. Ми горді коли наші діти громадсько активні, коли вчашають на культурні імпреди, коли ростуть повнотою життя. Мої знайомі вимагали (так!), щоб новоодружені діти конечно були в них кожної суботи на вечері. Виправдань не приймали! А що невістка була з великої рідні, а син одинак, сказали, що цим самим вона вже не має зобов'язань до своїх батьків, бо в них є більше дітей...

Часи обслуги, куховарок і прибиральниць для багатьох минулись. Також минули часи, коли жінка не мала багато позадомашніх зацікавлень. Тепер в неї обов'язки, в нього обов'язки, крім того дітей треба возити на сходи, на проби, на курси та інше. А хто? Молоді батьки!

Даймо їм піддержку і розуміння. Ми хочемо також, щоб і нас, старших, розуміли. Але чи ми живемо тільки своїми дітьми і тому до них ставимо такі вимоги?

Робім своє життя повним, а гостини приємні (для всіх), і — короткі!

Любов Калинович

Докінчення ВІДГУКИ

Союз Українок Америки дорожить жінками з вищою освітою усіх генерацій, що як членки нашої організації часто виконують прийняті завдання з великою посвятою та у дружній співпраці підносять її рівень. Коли ж більшість освічених жінок зміряла б включитися до громадського життя згодом, то вибрала дуже окружну дорогу, якою може дійти до того, що не буде до чого включатися.

Академічне Об'єднання Українок може іти вибраною дорогою, але престиж, а теж апробату тих, хто несе неспівмірний тягар суспільної праці не здобуде, поки не виправдає свого існування, як конструктивна громадська одиниця.

Іванна Рожанковська

В ПАМ'ЯТЬ ПОЧЕСНОЇ ГОЛОВИ ОСНОВНИЦІ бл. п. ОЛЕНИ ПОТОЦЬКОЇ

Збірка датків на Музей згідно з її волею

ТРЕТЯ ЛИСТА:

110 дол. — 46 і 47 Відділ — Рочестер (Збіркова листа)

В тому: по 5 дол. — М. Жовнірович, Л. Шмігель, М. Пилипець, О. Домбчевська, Г. Павлічко, П. Кулик, М. Гуран, Т. Гуран, С. Голованець, М. Залітач, С. Залітач, А. Сорохтей, І. Мартинець, А. Калітан, І. Шмігель, І. Михайлюк, А. Смеречинська, М. Приймак, М. Крамарчук, Т. Шутер, М. Джус, І. Юрків

100 дол. — 47 Відділ — Рочестер
85 дол. — 11 і 19 Відділ — Трентон (Збіркова листа)

В тому: 10 дол. Всечес. о. Парох Іван Бура, по 5 дол. — Л. Сердюк, З. Федорович, Л. Мриглоцька, С. Лотоцька, К. Ковшевич, др. Т. Самотулка, Б. Осадця, І. Возняк, Н. Гафткович, Р. Мицик, П.О. Тритяк, по 3 дол. — М. Глушок, Н. Гулай, І. Чучук, О. Микитин, по 2 дол. — І. Демчук, І. Дзюбас, Т. Веремієнко, Н. Фат

50 дол. — 59 Відділ — Балтімор

50 дол. 36 Відділ — Чикаго

25 дол. — 17 Відділ — Маямі, Фл.

25 дол. — бувші членки СУА — Амстердам. Н.Й.

20 дол. 23 Відділ — Дітройт

20 дол. — 100 Відділ — Картерет

Разом 485.00 дол.

ОСОБИСТІ ПОЖЕРТВИ:

15 дол. др. — Наталія Пазуняк, — Філядельфія

10 дол. — І. Сенюта — Балтімор

Разом 25.00 дол.

Відділи зложили 485.00 дол.

Особисті пожертви 25.00

Разом 510.00 дол.

Поля Книш

Фінансова секретарка



КАЛЕЙДОСКОП ЖІНОЧОГО ЖИТТЯ

Опрацювала Світляна Луцька-Андрушків

УКРАЇНА

- В установах Академії Наук УРСР у Києві працює понад 120,000 учених і наукових співробітників. З цього лише 4,000 місць займають жінки. Виходить, що в наукових установах жінки становлять тільки тридцяті частину всього персоналу. Лише одна жінка є повним членом Академії Наук України, а 10 членами-кореспондентами. Це дуже низьке число. Наводимо цю статистику, щоб показати, яка є рівноправність жінки в радянській Україні.
- З нагоди 70-річчя від дня народження заслуженої художниці України Стефанії Гебус-Баранецької в Львівській обласній спілці художників відкрито виставку її творів. Це переважно дереворити, гравюри по дереву і торцева гравюра. Кращі з них: "Провулок", "Верба над шляхом", "Буря". С. Гебус-Баранецька народилася 9.XII.1905 в Перемишлі. У 1928-33 роках училася у Львові в мистецькій школі Олекси Новаківського. У своїх творах черпає надхнення з багаті скарбниці українського народного мистецтва і традицій української гравюри.
- Довідник найстаршого англійського університета в місті Кембридж помістив біографічну довідку і портрет видатної вченої зі Львова, Олени Владзимірської. Вона є професором катедри фармацевтичної хемії Львівського медичного інституту та власницею п'ятнадцятиох авторських свідоцтв за різні винаходи з цієї ділянки. О. Владзимірська є однією з авторів дуже ефективного препарату проти тромбофлебіту-діяміфену.
- У Новгород-Волинському районі останній тиждень лютого за традицією присвячується Лесі Українці. В школах проходять конкурси читців-декламаторів на краще виконання творів Лесі, в бібліотеках влаштовують виставки. 24.II в будинку, де 105 років тому народилася Леся Українка, відбулося засідання молодих мистців-поетів, музик, акторів — присвячене поетці. Святування закінчено літературно-музичним вечором, де показано уривок з драми "Лісова пісня".

КАНАДА

- Музей Союзу Українок Канади в Саскатуні, Саскачеван, отримав двісті тисяч доларів від Національного Музею Канади на будову нового приміщення. Музей СУК був започаткований ще в 1936 році та відкритий для публіки в приміщенні Інституту ім. Петра Могили в Саскатуні в 1941 р. Він має свої філії у Ванкувері, Едмонтоні, Вінніпегу й Торонто.
- Торонто. 16.2.1976 року в Сен Лорес Артс Сентер відбувся камерний концерт оперової співачки сопрано Анни Чорнодольської. У вщерть виповненій залі пролунали у виконанні співачки твори Гайдна, пісні Брамса, Ф. Пуланки, Феррарі, арії Туріні. На додаток А. Чорнодольська проспівала українською мовою пісню Заремби "Дивлюсь я на небо", пояснюючи текст публіці. Торонтська музична критика прихильно оцінила виступ А. Чорнодольської.

АРГЕНТИНА

- У Буенос-Айресі провадить лікарську практику лікарка українка д-р Анна Тепун, яка спеціалізується в ділянці акупунктури (голковколєння). Це метода знечулення болів, яку практикували китайці ще 27 століть перед Христом. У 1964 році Анна Тепун закінчила медичний факультет університету в Буенос-Айресі. Її спеціальність: неврологія, гінекологія, акупунктура. Д-р А. Тепун є одним з кращих акупунктуристів Аргентини і членом та інструктором Аргентинського Товариства Акупунктури. Д-р А. Тепун є членом Союзу Українок Аргентини.

США

- 6.III.1976 відбулися Десяті Загальні Збори Спільки Українських Журналістів Америки, на яких головою вибрано Ольгу Кузьмович. О. Кузьмович закінчила журналістичні студії у Варшавському університеті. Активно працює в Пласті, де довгі роки редагувала сторінку "Пластової Ватри" та є головним редактором молодечого журналу-місячника "Юнак". Дописи О. Кузьмович часто появляються в українській пресі.

Вісті з Централі

НА СТИПЕНДИЙНУ АКЦІЮ
СУА ЗЛОЖИЛИ В СІЧНІ 76 р.:

ДЛЯ ЗАБЕЗПЕКИ ЖУРНАЛА "НАШЕ ЖИТТЯ"

заплановано в СУА

Запасний Фонд у висоті 50,000 дол.

До кінця лютого 1976 р. зложили:

Окружні Управи і Відділи СУА	30.803.28
Поодинокі особи	5.157.15
Разом	<u>35.960.43 дол.</u>

ПОДБАЙТЕ ЗНОВ ПРО ВІДПОВІДНИЙ ДАТОК!

**НА ЗАПАСНИЙ ФОНД "Н. Ж." ВПРОДОВЖ ЛЮТОГО 1976 р.
НАСПИЛИ ТАКІ ПОЖЕРТВИ:**

ОКРУЖНІ УПРАВИ І ВІДДІЛИ:

50 дол. — 61 Відділ — Випані, Н.Дж.
50 дол. — 71 Відділ — Джерзі Ситі (В пам'ять бл. п. Олени Лотоцької)
50 дол. — 36 Відділ — Чикаго
25 дол. — 11 Відділ — Трентон
21 дол. 43 Відділ — Філядельфія (в пам'ять бл. п. Олени Лотоцької)
20 дол. — 76 Відділ — Воррен, Діт.

Пожертва оголошена в листі "замість квітів", подяк, привітів, побажань.

Разом 216.00дол

ПООДИНОКІ ОСОБИ:

35 дол. — пожертву оголошено в листі "замість квітів", подяк, привітів, побажань

Разом 35.00 дол.

Поля Книш фінансова секретарка

ПРОСИМО СПРАВИТИ

В "Нашому Житті" ч. 1 за січень 1976 р. подано у списку жертв на Запасний Фонд "НЖ", щр 100. — дол. жертвував 54 Відділ СУА — повинно бути 56 Відділ СУА. Просимо вибачити.

Дол. 300.00:

Проф. Др. Людмила і Др. Ігор Кодельські, Овк Ловн

По дол. 200.00:

Григорій і Анастасія Мисишин, Спрінгфілд (201.00) Н. Н. через 33 Від. СУА, Парма, Галина Горбова, Честер, Інж. Михайло і п. Надія Пікаси, Бофало

Дол. 180.00

Інж. Михайло Савчак, Нью-Йорк (через 64 Від. СУА)

По дол. 150.00:

Іван і Марія Крамарчук, Рочестер, Григор і Ірина Шмігель, Рочестер, Володимира Брикович, Філядельфія, Володимира і Степан Сливоцькі, Нью-Йорк, Др. Дмитро і Марія Фаріон, Парма, Інж. Роман і П. Міра Грабець, Клівленд, СУА 46 Від. Рочестер

Дол. 100.00:

Школа Українських народніх танків Романа Строцького, Філядельфія

Дол. 60.00:

Анна Кульчицька, Сіннамінсон

Дол. 50.00:

Олена Гадзінська, Рочестер

Дол. 45.00:

Осипа Михайленко, Фт. Лавдердейл

По дол. 25.00:

Інж. Богдан і п. Христя Кульчицькі, Сіннамінсон СУА 41 Від., Філядельфія

По дол. 15.00

Др. Д. і Р. Богачевські, Вієнна (рата) Орг. комітет — ювілею О. Гадзінської, Рочестер

Дол. 10.00:

Ольга Олексюк, Чикаго (через 84 Від. СУА)

Разом дол. 2.676.00

КОНФЕРЕНЦІЯ ГОЛІВ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Повідомляємо, що Конференція Голів Окружних Управ відбудеться в днях 22-го і 23-го травня 1976 року. Просимо цю дату взяти до уваги у своїх плануваннях.

ОКРУЖНІ З'ЇЗДИ

Дня 11-го січня відбувся Окружний З'їзд Округи Дітройт. Екзекутиву СУА репрезентувала заступниця голови Христя Навроцька. Головою Окружної Управи переобрано Мирославу Слейбі.

Дня 8-го лютого відбувся Окружний З'їзд Округи Чикаго. Від ексективи СУА брала участь голова Іванна Рожанковська. Головою Окружної Управи обрано Марію Юзефович.

Дня 22-го лютого відбула Окружний З'їзд Округа Філядельфії, Екзекутиву СУА заступала на ньому голова Іванна Рожанковська. Головою Окружної Управи переобрано Лідію Дяченко.

Дня 29-го лютого Округа Нью-Йорк відбула Окружний З'їзд, в якому брала участь голова СУА Іванна Рожанковська. Головою Окружної Управи переобрано Марію Томоруг.

Дня 7-го березня ц.р. відбулися з'їзди таких Окружних Управ:

Округа Огайо, на якому була присутня голова СУА Іванна Рожанковська. Головою Окружної Управи вибрано Марію Фаріон;

Округи Нью-Джерзі з участю заступниці голови СУА Олександри Різник. Головою Окружної Управи обрано Ольгу Гнатейко;

Округи Нової Англії. Екзекутиву СУА репрезентувала заступниця голови Христіна Навроцька. Окружну Управу очолила Лідія Фіцалович.

Христя Навроцька
заступниця голови СУА

МУЗЕЙ СУА

Ремонт будинку СУА в Нью-Йорку вже закінчився і незабаром будуть перенесені музейні предмети, частина яких досі приміщувалася в будинку УНС, а частина зберігалася в будинку СУА в Філядельфії.

Одночасно будуть придбані потрібні Музеєві влаштування і устаткування.

Музеєзнавець Оксана Грабович відвідала Централю, оглянула музейне приміщення і буде допомагати в плануванні устаткування Музею. Докінчує каталогування музейних предметів.

Музейна Комісія складає щирю подяку почесній голові СУА Лідії Бурачинській за дарований нею Музеєві комплет нотаток з мистецтва.

Грамоту за пожертву на Музей в сумі 1.000 дол. дол. отримав 33-ій Відділ ім. Л. Українки в Клівленді, а Окружна Управа Нью-Джерзі за пожертву в сумі 500 дол.



Осип Старостяк знімає експонати Музейної збірки СУА. На другому плані Марія Ржепецька.

Osyar Sarostiak photographing exhibits in the museum collection of SUA. In the background is Maria Rzepeckyj.

ВІДЗНАЧЕННЯ ОКРУГ ТА ВІДДІЛІВ

Ювілейний рік СУА, який в загальному відзначився пожвавленням — закінчився. Членство святочно вшанувало 50-ліття своєї організації.

Екзекутива СУА покликала комісію в складі: Х. Навроцька, О. Ставнича, П. Книш та І. Захарко для розглянення як Округи та Відділи здійснили постанову Ювілейної Конвенції "уся праця в Ювілейному році для СУА".

Комісія провівши звіти відзначить ці Округи та Відділи, які відповідатимуть нище поданим критеріям.

Округи:

1. Засновання нових Відділів
2. Непересічне відсвяткування 50-ліття СУА
3. Точне та правильне звітування
4. Зв'язок та праця з Відділами

Відділи:

1. Приєднання нового членства
2. Уложення програми ширших сходин Відділу для тяглости зацікавлення членства
3. 100% передплата Нашого Життя
4. Найбільша жертвенність на запасний фонд Нашого Життя та на Музей пропорційно до оборотів Відділу
5. точне та правильне звітування
6. поширення видань СУА

ПРИЄДНУВАННЯ ЧЛЕНІВ

Продовжуємо підготовку до кампанії приєднування членства. Збираємо адреси жінок неохоплених жіночими організаціями. Напевно кожна членка має хоч одну таку знайому. Подайте їй адресу організаційній референтці Відділу. На карточці слід подати імя, прізвище, адресу та число телефону кандидатки як теж її зацікавлення.



Конференція Молодечих Відділів

The Conference of the Junior Branches.

КОНФЕРЕНЦІЯ МОЛОДЕЧИХ ВІДДІЛІВ ТРЬОХ ОКРУГ СУА

Цілоденна конференція Молодечих Відділів СУА Округ Нью-Йорк, Нью Джерзі і Філядельфії з участю 25 присутніх відбулася 16-го листопада 1975 року в домівці СУА в Нью-Йорку. Були заступлені такі Відділи: 18-ий, 19-ий, 75-ий, 98-ий і 104-ий.

Конференцію підготувала комісія Молодечих Відділів у складі: Ольга Ставнича, Оріся Зініч, Камілія Смо-

родська і Марія Цимбаліста. Доповідачами-гостями були пані Дарія Мудра і Анізія Савицька.

Конференцію відкрила заступниця голови СУА Ольга Ставнича. Вона підкреслила ціль конференції, а саме потребу пізнати організаційні проблеми СУА, взаємно допомагати собі в їх розв'язці і з'ясувати свою відповідальність перед цілою організацією.

Відділи ведуть багатобічну діяльність і інкои втрачають з уваги напрямні і завдання власної організації. Тому конференція повинна зосередитися на цілях СУА.

Вільна членка Головної Управи СУА Оріся Зініч мала доповідь на тему "Зацікавлення і втримання членства". Вона підкреслила вагу особистого контакту членства Відділу з май-

бутньою членкою. Програма діяльності Відділу й його ставлення до членства відіграє велику роль у зацікавленні нової членки.

Щоб приєднати нових членок, треба передусім подбати, щоб членки, які вже є в Відділі, почувалися задоволені. У відношенні до членства треба бути ввічливим і виявляти йому признання за працю. Кожна членка повинна відчувати, що вона потрібна організації і що повинна дати в неї свій вклад. Членок треба зацікавити такою працею, в якій вони можуть себе виявити. Так само треба їм дати змогу висловитися, а за виконання працю треба їм подякувати. Критика мусить бути конструктивною і мусить мати на оці взаємне добро. Відділи мусять бути зацікавлені в жіночому русі і брати активну участь у житті свого середовища.

Референтка зв'язків СУА Каміля Смородська інформувала про жіночий рух і про проблеми, які вириваються перед жінками-провідницями. Вона підкреслила важливість взаємодії і співдії ("інтеракшен") поміж жінками різних національних груп і різних організацій, бо тоді легше поборю-

вати почуття непевності, осамітнення. Соціальні моменти деколи були причиною, що жінки відкидали такі акції, рухи й події, які були їм на користь, нпр. "суффражистський акт". Доповідачка заохочувала наших жінок брати на себе відповідальні і провідні становища. Вона підкреслювала конечність згоди, взаємодовір'я і взаємопошани, бо суперництво виходить на шкоду жіночому рухові. Свої погляди і висновки К. Смородська підтверджувала довідковими матеріалами.

У пообідній сесії, в якій взяла участь голова СУА Іванна Рожанковська, референтка суспільної опіки Округи Нью-Йорк Марія Цимбаліста дала огляд фінансових проблем СУА. Обов'язком кожного Відділу є підтримувати цілі СУА — зокрема Музей і "Наше Життя". Для порівняння вона подала цифрові дані, скільки фондів Відділи зложили на позасоюзанські цілі тоді, коли на перше місце повинні бути поставлені потреби СУА. Фонди можна здобувати колядою, збіркою на цеглини для Музею, влаштованням забав, вигравіш, прийнятих, виставок, ставленням п'єс тощо.

Доповідачем-гостем на конференції була Дарія Мудра, працівниця в ділянці суспільної психіатрії. Вона мала доповідь на тему "Сучасна роль жінки". Доповідачка обговорила організування жінок, потребу жінок виявляти себе в знайти свою індивідуальну ідентичність. Жіночі організації допомагають жінкам виявити свої здібності й досягати позиції, які їм тяжко доступні в групах, очолюваних чоловіками.

Свідомість індивідуальності й ідентичності жінка легше досягає через взаємодію з іншими жінками в товариській атмосфері. Суспільна праця жінок у громадських організаціях дає їм досвід потрібний для виконання керівних функцій у професійній кар'єрі.

Анізія Савицька показала прозорі з поїздки до Бразилії й розповіла про життя українського поселення в цій країні.

Конференція була успішна, учасниці винесли користь з доповідей і висловилися за потребою таких сесій.

Ольга Ставнича

ВІДЗНАЧЕННЯ 50-ЛІТТЯ СУА В ЧІКАГО

В Чікаго під час цілого року відбулася низка імпрез і виставок, влаштованих Відділами СУА з нагоди 50-ліття існування організації. Завершенням цих відзначень було спільне святкування в днях 14-16 листопада 1975 р. Воно включило виставку праць мисткинь, які живуть на терені Чікаго, Богослужіння по церквах і бенкет-зустріч з громадянством.

Мистецька виставка тривала від 14-16 листопада в приміщенні залі "Левів". У ній взяли участь тринадцять мисткинь. Твори були різноманітні, від традиційних і реалістичних до авангардно-модерних, як рівнож із різних ділянок: картини, емалія, кераміка, скульптура. Саме цією різноманітністю виставка була цікава. Її відкрила голова Округи Дарія Маркус, підкреслюючи зацікавлення Союзу Українок у піддержці українського мистецтва. Це найкраще засвідчують заходи СУА створити Музей Українського Народного Мистецтва в Нью-Йорку.

Влаштуванням виставки займалася культурно-освітня референтка Округи

Леся Кочман, сама мисткиня. Вона подарувала один керамічний твір на льотерійну розгрі, призначуючи дохід на Музейний Фонд СУА.

Бенкет відбувся в неділю вполудне в аудиторії св. Володимира і Ольги. У ньому взяло участь біля 300 осіб, 25 організацій прислали свої привітання, а багато з них і пожертви, які Округна Управа призначила на Музейний Фонд. Зустріч-бенкет відкрила голова Округи Дарія Маркус вступним словом і привітанням присутніх гостей та передала ведення програми культурно-освітній референтці Л. Кочман. Після молитви прочитано привіти від Владики Української Католицької Церкви Кир Ярослава і Владики Української Православної Церкви Кир Константина, як також привіти від присутніх представників громадських організацій і установ.

Головну промову виголосила Стефанія Пушкар, буваша голова СУА. Це мало особливе значення для нас у Чікаго, бо доповідачка була спів-організаторкою українського "Павільйону" на Світовій Виставці в Чікаго

в 1933 р. Її представила колишня заступниця Голови СУА Софія Крупка, підкреслюючи не тільки заслуги С. Пушкар для Союзу Українок, але також і її (сьогодні вже історичне) пов'язання з українським Чікагом та із зібранням експонатів українського народного мистецтва, які тепер становлять важливу частину музейної збірки в Нью-Йорку.

В своєму слові С. Пушкар поєднала всегромадське значення праці Союзу Українок в цілій Америці із спеціальним наświetленням праці цієї організації на терені Чікаго.

Округа Союзу Українок в Чікаго надала С. Пушкар своє почесне членство. Почесне членство надано теж Любославі Шандрі, яка розбудувала і через довгі роки очолювала Округу.

Перед кожним виступом модельок був поетичний виступ пані Дорожинської. Показ ноші і виступ вокального тріо 29-го Відділу в складі: Н. Масник, В. Джулинська, Л. Куропась і акомпаньюторка О. Оришкевич публіка зустрічала оплесками.

Успіх мистецької частини треба завдячувати у великій мірі її організа-

Докінчення на стор. 19



Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДВАДЦЯТЬВОСЬМИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ТРЕТЄ

ОЛЕНА КИСІЛЕВСЬКА

(у 20-ліття смерті)

Дня 26 березня завершується 20 років від тієї хвилини, коли цей світ назавжди покинула перша голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій — Олена Кисілевська. Це проміжжя часу не віддалило нас дуже від неї, бо багато з-поміж нас пам'ятає цю віддану громадську діячку. Але все ж дає нам належну перспективу для оцінки її постаті.

В Олені Кисілевської були всі прикмети, що їх вимагає громадська праця від своїх провідників одиниць. Це були — при великій відданості своїй ідеї, — невсипуша працьовитість, політичне вироблення, вміння з'єднувати собі людей і твердо прямувати до мети. Природа обдарувала її даром слова, і це було сильним знаряддям її особистого і громадського впливу. Поруч того вона вміло орудувала пером і це відкрило їй також доступ до широких мас жіноцтва.

Олена Кисілевська увійшла у громадське життя людиною вже зрілого віку. Це й надало їй громадській праці прикмет стачності й розваги. Вона була людиною реального і тому не висувала карколомних проектів, не вдавалась у полеміку. Але осяги її життя могли б виповнити не тільки одну-дві сторінки нашого жіночого руху.

На першому місці хочемо підкреслити велику

вагу її праці у проводі СФУЖО. Її участь у Світовому Конгресі Українського Жіноцтва у Філадельфії й очолення створеної там Федерації стало успішним завершенням її трудолюбного життя. Для СФУЖО й складових організацій це було нав'язанням до недавню минулого, до струму жіночого руху, що зродився й виріс на Рідних Землях. А в перших роках Федерації, коли треба було допомагати жіночим організаціям, вирваним із корінням з рідної землі, вона вміла знайти материнське слово підтримки й розради.

Тому згадуємо її в ці роковини, як велику будівничу нашого діла. Кожна складова організація відзначить це по-своєму. Дехто влаштує пропам'ятний вечір із життєписом, спогадом і відчитанням уривка з її "Листів з-над Чорного Моря". Хтось інший влаштує святочні сходи присвячені її пам'яті. А знов інший згадає цю небуденну громадську постать на ширших сходах. В такий спосіб повинно вшанувати її покоління, що досі користає з її посіву на рідних землях чи на новому поселенні.

А для проводу СФУЖО залишається інший обов'язок. Нашим завданням буде увічнити її постать у формі життєписного твору. Вона, що в своєму житті описала стільки жіночих постатей, сама не має повної біографії. Про те повинно подбати українське жіноцтво, згуртоване у СФУЖО.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Із далекого Відня (Австрія) наспіла вістка, що 17 січня 1976 р. відійшла у вічність бл. п. Ганна Жук, родом Неділько, співзасновниця і б. голова Українського Жіночого Союзу у Відні. Походила з Полтавщини, де народилася в 1882 р. у с. Вітовцях, училася в Ніжині, а вчителювала на Харківщині. Увійшла в тогочасне підпілля, що боролось з царською сваволею і за те просиділа рік у тюрмі. У 1909 р. переїхала до Львова, де одружилася з кооператором Андрієм Жуком. Подружжя проживало у Львові, потім з перервами у Відні. Тут

вона виявила свою громадську настанову, коли в 1920 р. допомогла заснувати Український Жіночий Союз, що згуртував жінок із різних частин України. Працювала в управі, один час була також головою.

В часі окупації Австрії в рр. 1938-1956 Укр. Жін. Союз був нечинний. По звільненні Відня Ганна Жук знов видатно причинилась до відновлення його діяльності. Працювала в управі і знов була головою в рр. 1963/64. За її невтомну працю йменовано її почесною членкою. До похилого віку цікавилась усіми справами товариства.

Поховали цю громадську діячку 23

січня 1976 р. на горі в Диблінгу на високому березі Дунаю. Провела її в останню дорогу родина і представники української громади. Залишила у смутку одруженого сина і дочку. Вічна їй пам'ять!

ВКЛАДКИ ДО СФУЖО

У грудні 1975 р. вивірняли свою вкладку дві складові організації з США — Союз Українок Америки (216 дол.) і Український Золотий Хрест (137 дол.) Перша вкладка, що наспіла у 1976 р. це вплата Організації Українок Канади (216 дол.). Щире спасибі!

КОНФЕРЕНЦІЯ ГАБІТАТ-У

Черговою конференцією Об'єднаних Націй, що радила над практичними життєвими проблемами людства, буде нарада над людським житлом від 31 травня до 11 червня у Ванкувері. Її зовуть конференцією Габітат-у.

Виросла вона з пекучих потреб сьогоднішнього світу. Населення міст зростає в скорішому темпі, як мешканеві засоби. Через те постає тіснота й негігієнічні умовини, що стають джерелом іншого нещастя. І тому цю сторінку людського існування хочуть насвітлити суспільні діячі. Окремий Комітет Габітат-у працює над розв'язкою цієї проблеми.

Для української родини ця справа теж набрала великої ваги. У цивілізованих країнах Заходу при господарській ініціативі одиниць, самоуправи установах і держави ця справа майже розв'язана. Але в Україні індустріалізація перейшла однобічно. Там зросло населення великих міст без того, щоб хтось подбав про налагодження мешканевої проблеми. І в наслідок того маємо комунальні мешкання, де в кількох кімнатах живе кілька родин із спільною кухнею і купальнею. Або на околицях міста постають прибудівки, а то й землянки, де туляться прибулі з сіл люди.

Тому наша участь у Конференції Габітат-у конечна. Свідченнями і цифрами мусимо доказати, як терпить українська родина. Одним із наслідків мешканевих умови України є спад народин, що загрожує нам загладою — поруч русифікації і наслідків колоніальної політики.

ДЕСЯТИЛІТТЯ КВАРТАЛЬНИКА "НАШЕ СЛОВО"

У 1975 р. Союз Українок Австралії відсвяткував 10-ліття свого кварталника. Журнал почав виходити в 1965 р. заходами Гол. Управи, що тоді була у Сиднеї. Редагувала його колегія під проводом Люби Гордієвої. По двох роках кварталник перейшов до Мельборну, де виходить під редакцією голови Лідії Гаєвської-Денес.

ФОНД ІМ. ІРИНИ ПАВЛИКОВСЬКОЇ

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на далеку могилу нашої голови-засновниці і почесної голови бл. п. **Ірини Павликовської** складаємо 50 дол. на Фонд її імені, а родині висловлюємо щире співчуття.

Гол. Управа Об'єднання Українських
Жінок Німеччини

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу чільної діячки бл. п. **Ірини Павликовської** складаємо 50 дол. на Фонд її імені.

Організація Українок Канади
Відділ в Едмонтоні

У ПАМ'ЯТЬ нашої дорогої матері, що відійшла передчасно, бл. п. **Ірини**

Павликовської, складаємо 100 дол. на Фонд її імені.

Віра і Василь Кунди, Едмонтон

У ПАМ'ЯТЬ моєї незабутньої сестри бл. п. **Ірини Павликовської** що передчасно покинула цей світ, складаємо 100 дол. на Фонд її імені при СФУЖО.

Надія й Осип Кокуровичи
Півд. Африка

ДЕНЬ ЖІНКИ У ВІДНІ

Як усі наші скл. організації, так і Укр. Жін. Союз у Відні влаштував День Жінки. Це відбулося у квітні 1975 р., отже сполучено програму цього Дня разом із Святком Т. Шевченка. По вступному слові голови др. Дарії Дзерович слідувала доповідь проф. Миколи Павлюка про Шевченка як творця нашої літературної мови. Потім письменник Андрій Околенко німецькою мовою схарактеризував сучасну жінку в новій літературі. Учні парафіяльної школи деклямували вірші Т. Шевченка. Життєпис Т. Шевченка і вступне слово голови др. Дзерович передали членки Управи німецькою мовою. Між поодинокими точками співав наш церковний хор пісні до слів Т. Шевченка.

Вечір був дуже вдалий і стягнув велику кількість членів української колонії у Відні.

Докінчення ВІДЗНАЧЕННЯ 50-ліття

торці Лесі Кочман. На кінець відбулася розгра керамічної вази роботи Л. Кочман. Розгра принесла біля 200 доларів на фонд Музей СУА.

Організаційна референттка Округи Марта Форович, член молодечого 101-го Відділу, вклала багато труду в організування святкувань. Ненешне натрудилась касирка Округи С. Струтинська. 22-ий Відділ, очолюваний Л. Самбірською, в цілому дав приклад відповідальності і співпраці в окружній діяльності. Зворушливою хвилиною було відзначення тих членок, які понад 40 років працюють для організації. Присутніх їх було небагато. Із сімох нагороджених Ювілейною Конвенцією — К. Перович, О. Гірняк, Р. Гуміняк, О. Кріль, В. Ларсон, К. Магдзак, А. Ментус і А. Мельник, тільки чотири змогли прибу-

ти. І коли вони стояли на сцені із слезами вдячності за призначення за їхню працю, мимоволі приходила думка, що за ті довгі роки нераз мусіли бути хвилини коли вони себе запитували: чи дійсно варто так трудитися? Але сьогодні, коли їхні внуки записані в члени СУА, це запитання має ясну відповідь. І тому святкування 50-ліття СУА було в першу чергу для нас самих і для нашої громади. Бо ми, не лиш як одиниці, але як організація, маємо хвилини сумніву: чи дійсно хтось оцінює нашу працю і чи дійсно ця праця потрібна? І ця павза для святкування, для застанови, для погляду на цілість дає нам відповідь: так, праця нашої організації була одним із наріжних каменів української громади в Америці.

Дарія Маркусь

ТАРНАВСЬКА АВТОРОМ БІБЛІОГРАФІЇ

В останньому числі "Міжнародного журналу правничих бібліотек" (International journal of law libraries) за 1974 р. появилася вичерпна бібліографія німецьких трактатів на тему американського права, яка включає теж студії порівняльного права. Автором цієї бібліографії є бібліотерар — завідувача відділом міжнародної правничої літератури у Школі Права Пенсилвенського Університету у Філадельфії, **Марта Тарнавська**. Ця праця займає майже половину журналу. М. Тарнавська від кількох років веде виклади з ділянки бібліографії міжнародної правничої літератури як гість викладач у Правничій Школі Пенсилвенського Університету.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXXIII

March 1976

No. 3

Editor Marta Baczynsky

LEONID PLUSHCH; - ADDRESS TO THE INTERNATIONAL WOMEN'S TRIBUNAL- "CRIMES AGAINST WOMEN"

Dear Sisters,

Allow me to honor your Congress and say a few words.

Women's struggle for emancipation is a vital struggle for the emancipation of the human being; - economic, political, religious, and national.

In the Soviet Union women are emancipated. A woman is paid the same wages as a man for the same work. Women have the same opportunities as men to develop their creative potential. But women, have children and cannot realize this equality with men. The reality of emancipation of women in U.S.S.R. has women bearing the hardships of physical labor of suffering in prisons and labor camps. In my opinion, women are not only physically and anatomically different from men, but also psychologically.

It seems to me that women should fight to achieve equality with men in all facets of social and family life, but also to restrain a government from taking advantage of women in hard labor, which ruins their femininity, which harms women as mothers. A woman should seek her own place in life which can best suit her feminine individuality.

I would also like to tell you about women-political prisoners. In the Kiev prison every morning I saw blood on the wash basin. With horror I thought that this was the blood of Nadijka Svitlychna, who is ill with tuberculosis. Each day I heard her cough, I knew it was her for several times I heard her sweet voice.

The life of women political prisoners is much more difficult than that of men-political prisoners. Women political-prisoners are more emotional about torture of themselves and of their friends.

Women political-prisoners are morally clean people. Yet they are forced together with women imprisoned for social crimes. It must be pointed out that these women have less shame than men. Undoubtedly horrible are the sexual exploitation of women convicted for social crimes; I heard and saw them in transit from prison to prison. It is a wonder these our political prisoners go through these terrible conditions, and do not break psychologically.

The prison conditions are vividly portrayed in the notes of Olha Joffe's father. She was interned in a psychiatric prison. Read these notes and you will see the hell which swallows the woman with a delicate soul. I call to you to intensify your fight for amnesty for all political prisoners in all countries. But first demand the government of USSR to stop sending healthy people to psychiatric prisons. Demand that they separate prisoners convicted for social crimes from political prisoners.

The plight of women - mothers and wives of political prisoners is also very difficult. Help these families-support them morally and financially.

You all know how the Crimean Tartars, Greeks, and others lost their homeland. Support the fight to return these people to their homeland.

Woman- a great moral strength- who can assume a tremendous role in the fight for human rights, for peace and happiness.

Leonid Pluschcz

"WE ARE UNITED BY COMMON SUFFERING AND COMMON ASPIRATIONS"

With these words, two political prisoners in a Soviet Labor camp in Mordovia appealed to their kinsmen throughout the world to join them in their efforts to set themselves, and others like them, free. The men were Boris Penson, a Jewish artist who was sentenced to ten years imprisonment after being convicted of planning the highjacking of an airplane to escape from the USSR, and Vyacheslav Chornovil, a Ukrainian journalist sentenced for defending Ukrainian national and democratic rights.

On Sunday, February 1, 1976, at Temple Beth-El in Great Neck, their appeal came to fruition when the Committee for the Release of Penson and Chornovil, an outgrowth of the Long Island Committee for Soviet Jewry and the Committee for the Defense of Soviet Political Prisoners, was formed. As the UNWLA Public Relations Chairperson, I was proud to be your representative at this function, which included a warm reception chaired by Marusia Proskurenko and Tobie Newman, a press reception, and a program of eminent speakers.

The keynote addresses were delivered by Mr. Roman Kupchinsky, Secretary of the Committee for the Defense of Soviet Political Prisoners, and Mrs. Inez Weissman, President of the Long Island Committee for Soviet Jewry. Mr. Kupchinsky clearly depicted the plight of Ukrainian political prisoners through excerpts from the writings of Dzuba, Moroz, and Chornovil himself. Mrs. Weissman presented us with the purpose of her organization, which was formed in 1970 in reaction to the Leningrad Trials and is dedicated to use every legal means to obtain freedom for Soviet Jews.

Words of encouragement from Congressman Lester L. Wolff followed the keynote addresses. He stressed that detente should be based on mutual concessions, and that the most important of these is the exercise of the basic human rights which are guaranteed by the Universal Declaration. Subsequently, Mr. Pavel Litvinov, grandson of the former Soviet Foreign Minister, Maxim

Litvinov, poignantly described the conditions he found in the labor camps, stressing the physical state of the prisoners. He explained that the average Soviet citizen is ignorant of the conditions in these prisons, and unaware of the harsh and often opportunistic treatment meted out by the prison officials.

In his address, Mr. Ramsey Clark, former U.S. Attorney General, emphasized that in order to free one's "own" people, we must be concerned about *all* people who suffer injustice and persecution throughout the world.

The evening served not only to provide the participants with information, but brought us closer together. We wish the committee much success in its endeavors and look forward to cooperating closely with it in the future.

CAMILLE SMORODSKY
Public Relations Chairwoman

"Woman"

(Views & news in a woman's world)

by Motria Kushnir

Seems that someone has raised the consciousness of Australia's weather forecasters. This year the first cyclone of the season in Australia will be called "ALAN." The department of meteorology — bowing to the principle of fairness — has drawn up an alphabetical list of masculine and feminine code names for such weather disasters. Maybe we in the United States can soon expect to hear news about a Hurricane Harry, developing off the coast of Florida. And how about a weather stinker named Typhoon Wasyl?

While the United States Equal Rights Amendment suffered serious setbacks in 1975, a series of laws guaranteeing British women equal rights was passed late last year by the Labor-dominated English parliament. The laws represent major reforms, in that they guarantee women equal pay and equal opportunity in government, business and education. An Equal Opportunities Commission, headed by Betty Lockwood, has been created to enforce the new laws; the commission — already flooded by more than 2,500 inquiries about sexual discrimination — is preparing women for court battles over their grievances. Because social attitudes cannot be changed simply through legislation, even feminist advocates of the equal rights laws do not expect sudden, sweeping change. Nevertheless, shifts in public sentiment are becoming apparent. For example, prospective employers are advertising positions for "secretaries," rather than "dolly birds."

The majority of the American public may not like the feminist movement, yet they have been affected by it. A December 1975 Harris poll showed that a scant 16% of Americans "believe most feminist groups are helping the cause of women." However, when asked whether

they "favor efforts to strengthen and change women's status in society," 63% of those polled said yes; 25% said no. In 1970 the ratio was 42% pro, 41% anti.

Art certainly does imitate life: while scores of cops continue to chase robbers across our television screens every night, only one of the officers is a lady cop, *Police Woman* Angie Dickinson. But even if no programming changes can be expected for Nielsen-rating-land, things are changing in real life. The Federal Bureau of Investigation has recruited Sylvia E. Mathis, a North Carolina lawyer, to be a special agent of the FBI, which has 8,500 agents, 41 of them women. The Law Enforcement Assistance Administration (LEAA) has become involved in female police officers' sexual discrimination suits against their police departments. LEAA's support is a crucial factor, for the federal agency has the power to withhold funds from the department that is not operating in compliance with the law. Currently, Philadelphia's police department — because of LEAA's encouragement — is considering the hiring of 27 women among its 500 new recruits for patrol duty; Chicago's PD is another force presently in the process of revamping its hiring policies. Lucille Abreu — an officer who served on the Honolulu force for 22 years without receiving a single promotion, despite the fact that she passed the examination for promotion eight times, each time with high grades — won her court case against the department and has finally been assigned to the rank of detective. The push to hire and to promote female police officers is not only an equal-pay, equal-representation issue. Central to the fight is the need for female detectives in the Crime Division, rape detail; Detective Abreu has been promoted to that very department.

Anne Armstrong has replaced Elliot L. Richardson as America's ambassador to the United Kingdom. She is the first woman ever to be appointed to this, perhaps the most prestigious, diplomatic office. Of the 134 ambassadorial posts in the U.S. diplomatic corps, 6 are filled by female appointees. In addition to Armstrong, Ruth Farkas serves as ambassador to Luxembourg; Shirley Temple Black, to Ghana; Jean Wilkowski, to

Zambia; Nancy Rawls, to Togo; and Mary Olmsted, to Papua-New Guinea.

In this Bicentennial election year, women are expected to play a more prominent role in politics — as voters, campaign staffers and candidates for office — than ever before in American history. The National Women's Political Caucus has been gearing up for the 1976 elections since 1972. Two of the priority issues have been voter education and organization of delegates for the presidential-nominating conventions. In 1968, 13% of Democratic, 17% of Republican, delegates were women; the percentages rose to 40% and 32% in 1972 and the upward trend is expected to continue in 1976. Women hold higher positions in presidential campaign organizations this year than they did in 1972. A survey has found that on 9 of the 13 presidential campaign staffs, women hold one or more of the top 7 jobs. More women, of both the Republican and the Democratic parties, are running for elective office at all levels of

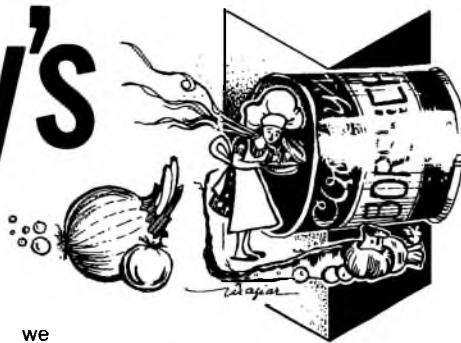
CORRECTIONS to the article of Bohdan Y. Cymbalysty: "UWLA and the challenge of our times" (OUR LIFE, February 1976) :

The first sentence of the last paragraph of the left column, on the page 22 should read:

"Some may object that our attempt to preserve our youth' sense of Ukrainian identity does not contribute to *their integration in American society*" (and not "... to *melting pot of American immigrant society*").

government; moreover, they are winning the races. It is clear that the public's attitude toward females in political office has changed dramatically. Not only have Americans proved that they will vote women into Congress, the governor's mansion and the mayor's office, but also 73% of them have told Gallup pollsters that they would vote for a qualified woman for U.S. president.

cooky's corner



It seems like only recently we celebrated Christmas, and here we are well into the Lenten season. Traditionally, the forty days of Lent were days of fasting selfdenial and reflection. Today, laxity prevails and amid our abundancy of eaths bounty, one wonders which goodie will be best to "give up for Lent".

Not withstanding the religious significance of Lent which is of course a matter of ones adherence to church rule and in answer to ones conscience, the fasting required is a wise practice — health-wise. As a matter of fact, in America, where dieting is an all season pastime and there are an unaccounted number of different fad diets, more and more is being written about the virtue of fasting as a means of weight control. Fasting is a cleanser, purifier and rest for the body. In various cultures of the world, fasting is an essential part of an individual's eating pattern. I know of a lot of people here who abstain from food altogether one day a week, all year long, sustaining themselves only on water. They claim that such a program gives them vigor, a clear head, better digestion and of course, a nicer figure. Anyone, in my opinion, who can discipline herself,

or himself to such a program or anything similar, should have no problem with any situation in life. You'd be surprised how much of our character weaknesses can be seen in our food consuming habits.

As with all things, the middle of the road policy is best. Fasting should be attempted judiciously, with regard to ones health, age and state of mind. Overdoing it can only result in unhappiness — but on the other hand, not trying it at all, well, you might just miss something!

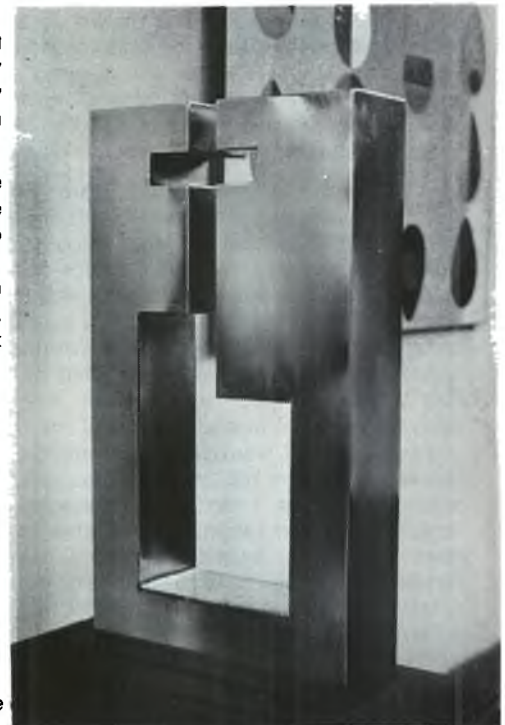
AKA PEREYMA

Aka Pereyma is a multi-talented artist whose latest exhibit at the Antioch College in Dayton, Ohio drew numerous viewers, as well as flattering written reviews.

Pat Murphy-Waggoner, writing in the Yellow Springs News, says of the sculptures of Aka Pereyma — "sculptures inspired by traditional images and symbols, and executed by the artist with a manner of strength and grace too often missing in the coldly executed steel sculptures common to many public works sculptures..".

Walter McCaslin of the Journal Herald (Saturday, March 13, 1976) refers to Ms. Pereyma as the "egg lady" and says that "eggs are what she's popularly noted for — the most intricate and exquisite eggs, decorated in her native Ukrainian tradition".

Aka Pereyma's exhibit was a masterful creativity of two opposites — gigantic sculptures and beautifully decorated Ukrainian Easter eggs. In between were the artists talented expressions in water color and oils.



Aka Pereyma — project of memorial received special award at liturgical art exhibit in Columbus, Ohio

NASHE ZHYTTIA ENGLISH DIGEST

MEETING WITH LEONID PLUSHCH

Our editor Ms. Ulana Lubowych and Public Relations Chairwomen Mrs. Camille Smorodsky visited Leonid Plushch and his wife prior to attending the International Women's Tribunal "Crime Against Women" in Belgium.

Ms. Lubowych speaks of the meeting; Leonid Plushch and his wife are people of high ideals. They hold great regard for the law and for the freedom of thought. Tayana Plushch even insisted that her husband's opinions are not necessarily her own. They respect individuality in each person. They were deeply concerned about the plight of others who suffer persecution because of love of a nation and its people.

HOW TO ORGANIZE A NURSERY SCHOOL

Irena Lonchyna — Education Chairman of U. N. W. L. A. has written a short article giving instructions on how to organize nursery schools for youngsters. The following are suggestions offered:

1. initiators of nursery schools should be Branches of UNWLA in their respective communities.
2. a list of children, ages 3-5 should be compiled (such a list of names may be received from the parish).
3. parents of these children should be contacted by post or telephone, though personal contact is best, and a meeting arranged to explain the necessity of such a school and the benefits derived from it.
4. initiators must be familiar with education ordinances of their state, city and community.
5. arrangements for insurance coverage should be made.
6. Up to date file should be kept on each pupil with information pertaining to his or her health and safety.
7. a parents committee should be organized.
8. suitable premises should be found.
9. a good teacher should be engaged.

BETWEEN US AND THE TELEPHONE...

Ms. Lubow Kalynowych has picked a rather interesting topic for discussion this month — mainly that of *visits*. Actually a problem seems to exist between young people with children of their own and their parents when it comes to visiting each other. Parents demand that their married children come to see them often and stay long. Young people today are barraged by a variety of interests not to mention the time consuming ferrying of their children to the various lessons, meetings, etc.

Ms. Kalynowych suggests that our elderly citizens also find interests to fulfill their lives and keep visits short and pleasant for everyone.

HONORING REGIONS AND BRANCHES.

The Jubilee Year of UNWLA which distinguished itself by greater activities within our organization, has come to a close. Our members have solemnly celebrated the 50th Anniversary of UNWLA.

The Executive Committee has created a panel which will examine the work of Regions and Branches this year to see how their efforts answered the call of the XVII Convention, "In the Jubilee Year all work is for UNWLA".

The panel will review annual reports of Regions and Branches, and their judgement will be based upon the following:

Regions

1. Initiation of new branches
- 2; Exceptional celebration of 50th Anniversary of UNWLA.
- 3; Good working relationship with branches.

Branches

1. Acquiring new members.
2. Interesting General Membership Meeting in reference to acquiring new members.
3. 100% subscription to "Our Life".
4. Largest donation to the back-up fund of "Our Life", and Museum Fund-in proportion to financial state of the Branch.
5. Good reporting.
- 6; Advertising the publications of UNWLA.

REPORT OF BR. 60, UNWLNA, CLEVELAND, OHIO DECEMBER 10, 1975

Members of Br. 60 participated in "Under One Flag", an all-nations festival held in June at May Dept. store. Traditional Ukrainian foods and pastries were sold. During the summer the members sewed vests and embroidered them in traditional designs of their parents villages in Ukraine.

Branch 60 also helped Ohio Regional Council celebrate its 50th anniversary. Two members were given recognition for their dedicated work. Gold SUA emblems were given to Jennie Bochar and Mary Fedak.

We also took part in the International Women's Year Congress in Cleveland, Members distributed literature about the imprisoned Ukrainian women behind the Iron Curtain and collected petitions protesting these imprisonments, to be sent to the United Nations and Amnesty International.

Elections of new officers for the following year are: Pres., Dorothy Everett, Vice Pres., Mary Fedak, Corres. Sec. Eleanor Sovchik, Treas., Mary Kapral, Hostesses, Anne Popovich and Stell Lemichuk. The year will end with our traditional Swiaty Vechir.

Mary Fedak

A Story of the Ukrainian Easter Egg by Marco Pereyma

Illustrations in the film are of ancient Ukrainian Easter egg customs by William Kurelek, a well-known Ukrainian-Canadian artist represented in Toronto by the Isaacs Gallery. His work is also in the Museum of Modern Art, New York City.

The music in the film is arranged and performed by Hrihory Kytasty, a virtuoso of the bandura, a traditional Ukrainian instrument.

Decorated eggs were provided by Tania Osadsa, from Cleveland, Ohio, and Jacqueline Klym, from Toronto, both widely recognized as leaders in the art of egg decorating in the Ukrainian style.

The technique of decorating eggs is demonstrated by Irma Osadsa, MFA, Yale University.

The film is narrated by Carl Clausen, Ohio State University.

The film was produced with the support of the Ohio Arts Council at the Ohio State University.

Price: \$150.00.

For more information write to:

Marco Pereyma, Inc. 3225 E. St. Rt. 55
Troy, Ohio 45373 Tel. 513-335-4113



Вишиваний шаль

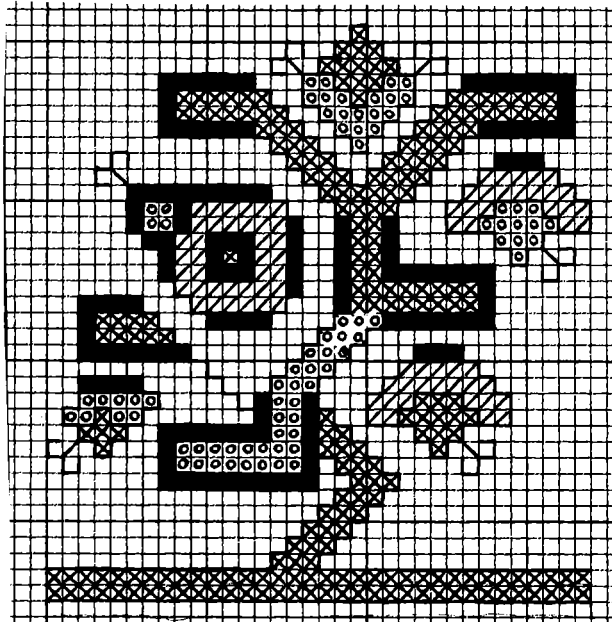
На весняні й пітні місяці стараємось придбати білий шаль. Це дуже корисна нагортка на холодні вечори чи для проходу. Багато їх виконують гачком із волічки, переплітаючи срібною або золотою ниткою. Але ми спробуємо вичарувати такий шаль, прикрашений вишивкою. Тим більше, що такий модель виконано вже в Львівському будинку моделів.

МАТЕРІАЛ І КРІЙ. На шаль годиться білий вовняний матеріал. Коли він тонкий, тоді слід зігнути його удвоє, а коли грубший, тоді скроїти відповідний трикутник. Поміж білими вовняними тканинами є такі що мають

правильно ткані нитки, й по них зручно вишивати. При грубшому матеріалі слід було б дати білу шовкову підшивку.

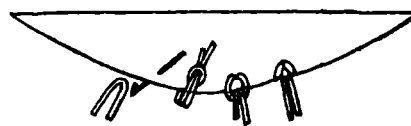
ВИШИВКА. Вишиваний взір приміювати здовж зовнішніх країв хустки. До вишивання користуватися тонкою волічкою.

ТОРОКИ. Зовнішній край понижче вишивки викінчений тороками. Виконані вони з тієї ж волічки, що послужила для вишивки. Взяти головний колір — вишневий. Тороки можна прикріплювати при допомозі гачка більш або менш густо.

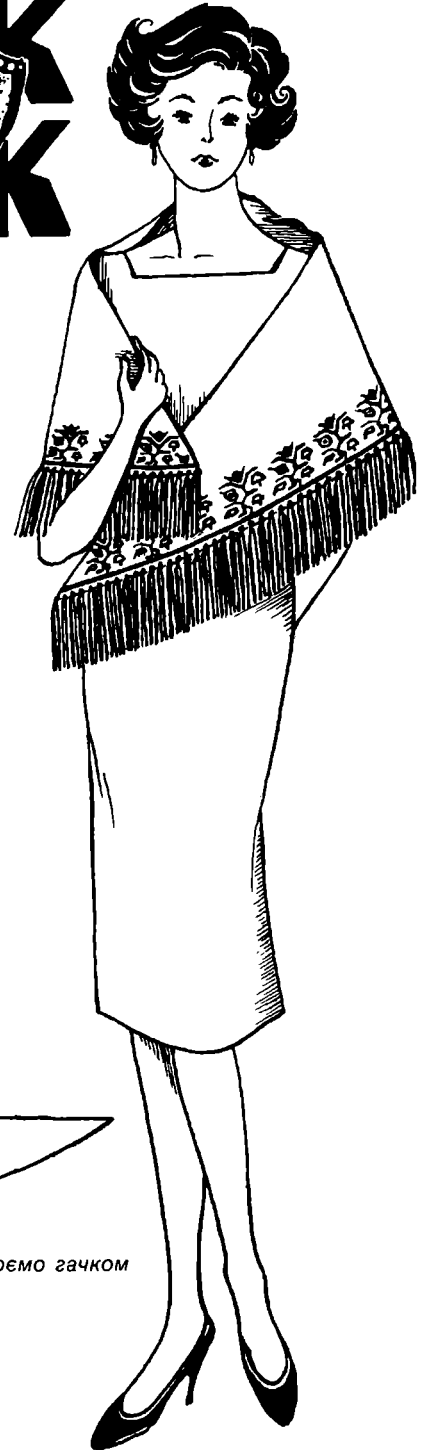


Буковинський взір

Взір для хустини-шаль виконаний хрестиками і стебнівкою. До вишивання вживати ниток Муліне Д. М. Ц. в кольорах — чорна ч. 310, ■, червона ч. 321 хх хх, жовта ч. 743 оо оо, мідяна ч. 782 або 783 // //.



Тороки з волічки прикріплюємо гачком



Біла сукня з поліестру з вишиваним шалем.

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ



О. КУЗЬМОВИЧ

З ПЛАСТОВОЇ КУХНІ

Здається, що з усіх численних пластових завдань, які мені довелося впродовж років виконувати, найприємнішими і найбільше вдячними були куховарські поради й курси, які при різних нагодах переводила, включно із весільними подарунками у формі куховарської книжки "виданої в одному примірнику", чи порад у "Юнаку"

Як це приємно, коли ще й сьогодні мої перші курсантки — теперішні матері й господині — пригадують приписи, що їх колись я подала.

Так і тепер я попала на сторінки цього журналу на прохання однієї з членів редколегії, колись молоденької пластунки, а сьогодні відомої громадянки і господині, що пам'ятає моє Великодне печиво. Вона й просила мене написати про нього до "Нашого Життя".

Приписи, які сьогодні подаю, як і всі інші, є з поживлих карток ручно писаних куховарських книжок моєї Бабуні та Мами, а сирна паска, яка на Західній Україні не була популярна, попала до родинних куховарських приписів із допискою рукою Мами "від пані Хариті К. з Луцька"

Приготовляючись на мої куховарські курси для пластунки, я мала завжди найбільше мороки із перерахуванням усіх ваг із лутів та кілограмів на унції і горнятка. Не одну годину перевела я з олівцем та двома вагами міряючи муку, цукор, мигдаль чи молоко.

Хто подумав би, що вся ця праця сьогодні видається непотрібна, бо цілий світ переходить на децимальну систему?

ВЕЛИКОДНІЙ МАЗУРОК

ПІДСТАВА З КРИХКОГО ТІСТА

- 1/2 горнятка масла
- 1 горнятко цукру
- 3 ложки сметани (вершки)
- 2 горнятка муки
- 1 яйце
- 1/2 ложечки соли

Вимішати усі сухі складники, потяти до них ножом масло, а яйце вбити зі сметаною. Легко вимішати все разом рукою і дати на добре намащену "бляху" Пекти на 350 ступенів півгодини. Витягнути і негайно посмарувати приготованою начинкою та дати до печі на 20 хвилин. Як мазурок вистигне, можна легко полюкрувати білим люкром. Покраяти на малі квадрати.

НАЧИНКА НА МАЗУРОК

- 6 білків
- 1 фунт цукру
- 1/2 фунта меленого мигдалю (облуплений, або ні)
- 1/2 фунта несолодкої шоколяди
- 1/2 фунта покранних в пасочки дактилів

Білки вбити добре, додати цукор, бити разом 1/2 години. Тоді вимішати з рештою складників.

ВЕЛИКОДНІЙ ПЕРЕКЛАДАНЕЦЬ ВІД БАБУНІ З КОЛОДІЇВКИ

ДРІЖДЖЕВЕ ТІСТО НА ПЕРЕКЛАДАНЕЦЬ

- 7 горняток муки
- 2 унції свіжих дріжджів
- 1 ложка цукру
- 1 ложка муки
- 3 ложки теплого молока
- 7 жовтків
- 1/2 горнятка цукру

7 горняток муки дати до великої миски і поставити в тепле місце. Окремо розбити в горнятку 2 унції свіжих дріжджів з ложкою цукру, ложкою муки і 3 ложками теплого молока. Поставити на край кухні, в теплом місці, щоб розчин "підійшов". Тим часом вбити добре 7 жовтків із 1/2 горнятком цукру. Вбиті жовтки дати до миски з мукою, зробивши посередині ямку на них, вляти туди розчин з дріжджів, коли вже піднявся добре, і бити все ложкою, доливаючи горнятко теплого молока. Коли тісто добре вимішане,

вбивати далі, найкраще руками, до гладкості, додаючи поволі стоплену на кухні цеголку солодкого масла. Тісто вбивати аж зовсім гладке та показуються на ньому піхурчики. Тоді відставити на тепле місце і прикрити стирочкою. Коли тісто добре підросло, поділити на 4 частини. Першу розтачати тонко і наложити на добре посмаровану чотирикутну "бляху" (береги її мусять бути високі). Тоді накладати рядами приготовані начинки на поздовж так, щоби заповнити ціле тісто. На начинку наложити обережно другу частину тіста, розтачавши тонко до величини бляхи. Тоді накладати другу верству приготованих начинки змінюючи їх порядок так, щоби н. пр. на начинку з горіхів дати покранні дактилі, а на ряд сухих овочів дати начинку з мигдалю і т. д. Так перекладати тричі, наверх дати останню частину тіста. Поставити вдруге, щоби все разом підросло, а коли добре "рушиться" посмарувати розколюченим яйцем та дати до нагрітої печі. Пекти понад годину на 350 ступенів, аж буде мати золоту краску.

НАЧИНКИ ДО ПЕРЕКЛАДАНЦЯ

Підбирати після охоти та смаку; я вживаю звичайно:

- 1) покранні в пасочки дактилі та фігі
- 2) родзинки білі та чорні
- 3) покранні в пасочки сушені сливки і сушені морелі
- 4) посікану смажену шкірку з помаранч і цитрин
- 5) домашнє варення з вишень
- 6) домашнє варення з зелених помідорів
- 7) масу-начинку з мелених горіхів зроблену з білком та цукром-мучкою
- 8) масу-начинку з меленого мигдалю
- 9) масу-начинку з маку приправлену так, як до маківника

Увага! Варення з вишень і зелених помідорів треба дати день наперед на ситко, щоби сік сплив, а опісля можна ще висушити овочі, даючи їх на коротко до теплої печі.

Готовий спечений перекладанець треба остудити, а тоді бережно викинути з форми на стільницю.

Цей перекладанець дуже добре держиться заморожений у ледниці. Треба лише добре загорнути в срібний папір.

СИРНА ПАСКА

- 2 і 1/2 фунта сухого сиру (т. фармерського)
- 9 жовтків
- 3/4 горнятка цукру — пудри
- 1/2 горнятка сметанки (heavy cream)
- 2 і 1/2 цеголки солодкого масла
- 1/4 горнятка мішаних сухих овочів (родзинок, шкірки помаранчевої і т. п.)
- 1/2 горнятка облуплених, мелених мигдалі

Сир загорнути в т. зв. "чісклот" (рід марля) притиснути тягарем на ситі і поставити до леднички на кілька годин, щоб стік. Відтак сир змолоти на машинці від м'яса декілька разів або перетерти через сито, щоб був зовсім як масло. Вбити жовтки з цукром і ванілією, додати сметанки, а тоді поволі масла, яке спершу треба стопити на дуже малому вогні. Вкінці вимішати легко із сиром та мигдалами і сухими овочами. Чисто вимитий, середньої величини вазончик виложити вогким "чіз клот", наложити сирною масою, закрити зверху також і притиснути добре чимось важким. Вазончик (мусить бути здрікою в середині) поставити на тарілку або інше плоске начиння, щоб на нього міг стекти плин з паски і вложити щонайменше на 6 годин до леднички. Виймавши до подавання, викинути на тарілку, зняти обережно "чіз клот" і прибрати сирну паску сухими овочами, як н. пр. черешнями чи помаранчевою шкіркою.

Увага! Коли в кімнаті гаряче, як подаємо сирну паску, не можна її довго держати на столі, бо стратить форму та почне розпливатися.

Куховарські назви НА БУКВУ Ш

Шніцель, див. — січєнік

Шніцель, віденський — м'ясна страва з телятини

Шоколяда, чоколяда — цукерняний виріб із какао; напій із шоколяди. Шоколядний, шоколядовий.

Шпанка, сад. — сорт вишні.

Шпара́ги, спаржа, гор. — їстівні підземні пагони. Шпараговий.

Шпек, шпик, бекон — свиняче сало з підшкірної хребетної або бокової частини туші. Шпек угорський — вуджений, натертий паприкою.

Шпик, шпик — кістковий мозок. Шпикова кістка — довга кістка.

Шпинат, гор. — їстівне лися. Шпинатовий.

Шпичак (и) — їстівні паногі очерету і бамбуку.

Шпичка — гостра паличка для скріплення шматків м'яса.

Шпрот (и) — кілька, дрібна риба род. оселедцевих.

Шпундрі — свиняча грудинка, тушкова в буряковім квасі.

Шулік — корж спечений із маком.

Шулики́, ламанці — поламани тоненькі коржі з маковим молоком і медом.

Шум, шума-піна, що постає на поверхні рідни. при варенні різних страв.

Н.Ч

ВІТАЄМО

Управа 1-го Відділу СУА в Нью-Йорку вітає своїх нових членок, які вступили до Відділу: **Оля Мандибур, Елсі Боднар, Ева Гарайда, Єлисавета Паладій.**

ЗАБАВА 104 ВІДДІЛУ СУА В НЬО Й.

15 травня цього року в Українському Народному Домі в Нью-Йорку при Другій Евені, в 9 годині вечером відбудеться велика забава. Забаву улаштує 104 Відділ СУА в Н.Й. Дохід з забави буде призначений для Музейного Фонду СУА. Буде грати оркестра "Водограй"

Відділ ласкаво просить всіх членів Союзу Українок і їх родин і також все українське громадянство взяти успішну участь у цій забаві і допомогти нам збудувати наш музей.

Оксана Куйбіда
Пресова референтка

ПОДЯКА

Ганна Дмитерко Ратич, колишня учасниця визвольних змагань перебула дня 29 січня операцію, а 16 березня повернула додому де приходить до здоров'я. Якраз під час перебування у шпиталі обходила вона 83 річницю своїх уродин.

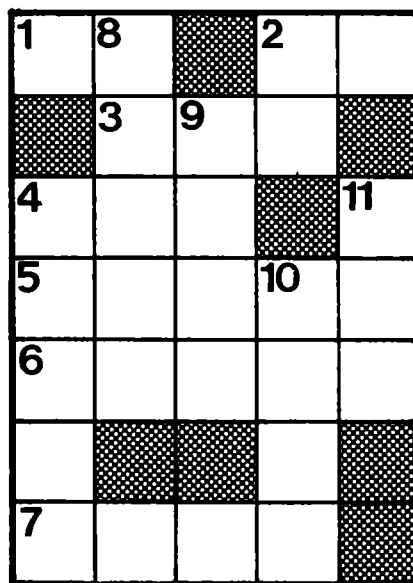
Редакція "Нашого Життя" на телефонічне прохання пані Ганни Ратич передає їй щирю подяку усім тим, хто переслав їй привіти телефонічно та письменно. Це передусім члени родини зблизька та здалека, а далі 65-ий Відділ СУА у Нью-

Бронсвік, Округна Рада Нью-Джерзі з головою Ольгою Цар, Округний З'їзд Нью-Джерзі, який переслав привіт з підписами усіх присутніх, Сестрицтво при церкві Пресвятої Діви Марії у Нью-Бронсвік, Станиця Стрілецької Громади з Петром Постолюком та багато приятелів і знайомих.

Зокрема з вдячністю згадує Пані Ганна о. пароха Василя Таньчака, який поспішив із духовною потіхою перед операцією.

Пані Гання Дмитерко пересилає рівночасно 10.- дол. на Пресовий фонд "Нашого Життя"

ПОДУМАЙТЕ — ВІДГАДАЙТЕ



ПОЗЕМО

1. гаразд (американське)
2. український радянський прозаїк (читати з права на ліво)
3. документ
4. популярна назва польської повстанської армії
5. і 6. ім'я і прізвище української дисидентки
7. неволя.

ДОЗЕМО:

4. потрібна у війні
2. вигук
8. напиток
10. співає соліст
9. велике місто в Африці
11. є у Дашаві

РОЗВ'ЯЗКА З Ч. 2

ПОЗЕМО:

1. Жар
2. Око
3. Ост
4. Міт

ДОЗЕМО:

1. Жуо
2. Рот
5. СУМ
7. ООН

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА ОГАЙО

ОКРУЖНА УПРАВА, ОГАЙО

Дня 20-го квітня відбувся З'їзд Окружної Управи СУА в Клівленді, Огайо. Дня 6-го і 7-го вересня 1975 р. відбулася в нас міжокружна виховна конференція. На доручення виховної референтки Головної Управи організувала її виховна референтка нашої Округи Леся Ковальська. Взяли в ній участь Округи: Дітройт, Чикаго, Півн. Нью-Йорк і Клівленд. Конференцію провадили І. Лончина, виховна референтка Головної Управи і О.

Г. Яцишин і М. Штинь з Янгстауну. В. Еліїв з Рочестеру і О. Назаренко з Дітройту подавали різні ідеї і демонстрували дитячі роботи. Конференцію закінчено панелем на тему: "Діти тяжкі до провадження". Взяли в ньому участь молоді професіоналістки — О. Хміляк, О. Смерчинська і О. Головка. Модератором була О. Топорович. Прийняття для гостей влаштували господарські референтки 33-го Відділу А. Мачалаба і 12-го Відділу Л. Вирста. Конференцію закінчено резолюціями.

Дня 5-го жовтня відбулося свято золотого ювілею СУА, про яке був допис у ч. "Нашого Життя" за грудень 1975 р. Крім відзначення вісім членок-

і за цілий ряд починів у користь цілої організації. Джені Бокар за послідовне довголітнє пропагування української культури в американських середовищах. Ірина Кашубинська за великий вклад праці для розвитку СУА. Вона єдина з Округи була референткою Головної Управи, займаючи пост організаційної і господарської референтки. Під час трьох каденцій як господарська референтка, при допомозі численних показів розбудила зацікавлення і спонукала, молоде покоління пізнавати і продовжувати наші обряди і традиції.

З нагоди Міжнародного Року Жінки в днях 25-27-го жовтня ц. р. відбувся в Клівленді Жіночий Конгрес. Завдяки наполегливим старанням референтки зв'язків Окружної Управи Наді Дейчаківської під час Конгресу відбувся український панель на тему "Жінка східної Європи — дійсність і сподівання". Панелістами були: др.



Святкування 50-ліття СУА у Клівленді. Перший ряд: Годовчак Христя, Маруся Кліщук, Ліса Чапська (Гуцульщина) Другий ряд: Міра Теслюк (Буковина), Марійка Василина (Київ), Дарка Павлик (Борщів), Ореста Задойна (Снятин), Дарка Трач (Буковина).

50-ліття СУА в Клівленді. Перший ряд: Юлія Головка (Яворів), Марійка Проник (Лемківщина), Дана Старух (Закарпаття). Другий ряд: Оріся Турба (Борщів), Ірка Фаріон (Полісся), Дарка Певник (Борщів), Оріся Задойник (Снятинщина), Ліса Чапська (Брустури-Гуцульщина), Анна Руцька (Чернігів).

The display of Ukrainian regional costumes at the celebration of the 50th anniversary of UNWLA in Cleveland.

Климишин б. виховна референтка Головної Управи. Реферати були такі: "Про потребу творення світличок" — І. Лончина (Дітройт), "Організація світличок" — Л. Климкович (Чикаго), "Метода навчання в світличках дітей, що не знають української мови" — В. Андрушків (Дітройт). "Як застосувати методу Монтесорі у навчанні мови" — сестра Мирона (Дітройт).

Другий день конференції присвячено звітуванню учительок світличок і дискусії. Про світлички нашої округи говорили: О. Топорович,

піонерок відзначено тих членок, які довголітньою працею причинилися до росту Округи. Ними були: Євгенія Дубас, основниця Окружної Управи і довголітня її голова. Вона започаткувала систему світличок СУА.

Михайлина Ставнича — включила жіноцтво нової еміграції в ряди СУА і була промотором поставлення пам'ятника Лесі Українці. Марія Федак — за працю поширення доброго українського імені в американських кругах. Ольга Гординська за довголітню працю на відповідальних постах

Марта Богачевська (Нью-Йорк) — координатором, др. Маруся Бек (Дітройт), др. Джейн Шопіро (Нью-Йорк), др. Томас Гамер (Колюмбус), Наталя Пилип'юк (Гарвард). Панель був дуже успішний. В колюарах будинку серед багатьох станків вирізнявся український влаштований спільно Округою СУА і Українським Золотим Хрестом. Членки обох організацій роздавали памфлети про жінок політ-в'язнів і збирали підписи в їх обороні.

Комітет "Українська Спадщина"

дальше веде працю під проводом Н. Дейчаківської. Реєстрацією цінних експонатів займається І. Кашубинська. Комітет підготовляється до ціломісячної виставки, що відбудеться навесні в головній публічній бібліотеці Клівленду. Референтка суспільної опіки Дарія Городиська розгортає працю й уклала вже картотеку стипендій до Бразилії.

При Окружній Управі твориться архів, що його упорядковує І. Кашубинська.

Міра Грабець провадить Бюро Суспільної Опіки.

Окружна Управа утримує якнайкращі відносини з іншими жіночими організаціями і з УККА. Окружна Управа є координуючим чинником між Відділами і переводить акції цілої Округи. Бодай раз у рік представниця Окружної Управи відвідує Відділи.

Емілія Воляник
пресова референтка Окружної Управи

7-ИЙ ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, АКРОН, ОГАЙО

Річні загальні збори Відділу відбулися 12-го січня 1975 р. Уступаючи голову Відділу У. Білецьку іменовано його почесною головою.

У різдвяному часі членки ходили колядувати. Відвідали групово місцеву крамницю "Гикори фарм".

Вислано дарунком Українському Науковому Центрові в Гарварді, а саме чотири писанки і дві свічки, декоровані українським узором.

Відділ вислав репрезентантку до американського товариства, де вона показувала техніку писання українських писанок.

Вшановано героїнь, поляглих за крашу долю нашого народу.

Зорганізовано продаж вареників.

Дня 9-го березня Відділ влаштував показ писання писанок і готування великоднього печива.

Написано інформаційні листи до конгресмена Сайберлінга і до сенаторів Глена і Тафа, до газети "Бікон джорнал" в Акроні, до телевізійного каналу 23 ВАКК і до радіостанції ВАКК про українських політичних в'язнів у ССРСР. Сенатори дали позитивну відповідь, що будуть клопотатися про долю переслідуваних.

Культурно-освітня референтка й англійська пресова референтка перевели показ писання писанок в американському клубі.

Голова і членки взяли участь у загальних зборах Окружної Управи

СУА. Розпродано цеглини на суму 320 дол. на Дім СУА в Нью-Йорку.

Відділ брав участь у святкуванні 150-ліття міста Акрону. Святкування відбулося 3-го і 4-го липня. Спільно з місцевими українськими організаціями і з парафією св. Духа Відділ влаштував станок з вишивками, керамікою, ляльками в народних одягах, писанками, книжками. Цей станок притягнув увагу відвідувачів.

Членки Відділу були гостями на святкуванні 25-ліття прибуття імігрантів з Європи. Святкування відбулися на Пармі. Взяли також участь у виховній конференції, яку зорганізувала Окружна Управа СУА на Пармі в святкуваннях 50-ліття СУА, що його влаштували Відділи Округи Огайо.

Наш Відділ прикрасив виставовий стіл вишивками, коралями, ляльками у народній ноші, керамікою. Альбом Відділу і всі ручні роботи були виконані його членками. На святочний обід приготовано торти.

Відбулося засідання Відділу в справі "Міжнародного тижня". З цієї нагоди Відділ влаштував мистецьку виставку, яка відбулася в великій крамниці Опіс.

Відділ демонстрував вишивання різними стібами, писання писанок і нанизання коралів. Влаштовано показ українського печива.

Відбуто ширші сходи 9-го лютого, 18-го травня, 8-го червня, 14-го вересня, 12-го жовтня.

Відділ старається нав'язати контакт з місцевими організаціями і пошуквати добре українське ім'я.

Сальвіна Іваницька
секретарка

Анна Баран
голова



Ювілей 50-ліття СУА. Ірина Кашубинська під час показу народного одягу пояснює. Від ліва: гуцульські — Христя Головач і Маруся Клішук, борщівський — Ліда Джекобсен, снітинський/частинно — Іся Козбур, борщівський — Оруся Турба, київський Марійка Василіна

The display of Ukrainian regional costumes at the celebration of the 50th anniversary of UNWLA in Cleveland.

8-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. АЛЛИ ГОРСЬКОЇ КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

23-го лютого 1975 цілий Відділ брав участь в святі героїні. Ми виступали з музичною точкою про Аллу Горську. 17-го березня членки створили комітет спопуляризування стрічки "У тітки Квітки" в Клівленді. Головою комітету вибрано Соню Черінь. 12-го і 19-го квітня показано дві стрічки "У тітки Квітки" дітям світлички, передшкілля, першої, другої і третьої класи "Рідної Школи". 19-го квітня створено фонд "У тітки Квітки" і зібрано 40 дол. 8-го травня зорганізувано чайок, щоб зацікавити дівчат вписатися до нашого Відділу. Прибула одна нова членка — Ліда Джейкобзен.

12-го травня куплено трипільську вазу і подарувано телевізійній станції ч. 25. Передано теж інформації про СУА, про українців і Відділ.

Відділ брав участь в червні в інтернаціональній ярмарку "Під одним прапором" в Мей Ком. Продавано українські страви.

19-го і 26-го липня, Оксана Смеречинська читала казки українським дітям в бібліотеці на Снов Рд.

2-го серпня членки брали участь у демонстрації в обороні Мороза у Клівленді. Оксана Смеречинська читала поезію.

6-го і 7-го вересня Оксана Смеречинська і Оля Головка брала участь в панелі під час міжокружної виховної конференції. Тема: "Діти тяжкі до провадження".

5-го жовтня Відділ брав участь у

святкуваннях 50-ліття США. Виступали з "Показом ноші".

25-го жовтня під час Міжнародного Жіночого Конгресу у Клівленді наша членка Оксана Павник показувала, як писати писанки. 7-го грудня Відділ брав участь у різдвяному базарі під церквою св. Йосафата.

Оксана Смеречинська
голова Відділу

12-ИЙ ВІДДІЛ США ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ КЛІВЛЕНД.

(від лютого до листопада 1975 р.)

У лютому 1975 р. Відділ відбув загальні збори. Нову управу очолила Леся Кусяка.

У березні український великодній стіл у бібліотеці в Брексвіл, Огайо привтав увагу числанної публіки.

На ширших сходах у квітні Відділ вітав у себе інж. І. Фура, працівника міської адміністрації Клівленду опіки над старшими людьми т. зв. "Екшен" (Віста), який подав цікаві інформації про свою працю. Виявилось, що між місцевими українцями є багато старших людей, які потребують допомоги. Тому перед Великоднем референтка суспільної опіки Відділу Д. Городиська зорганізувала сім великодніх кошків і з допомогою Нелі Когут і Юлі Трач доставила їх декільком старшим особам.

У червні Відділ взяв участь у міжнародному базарі "Під одним прапором". Організацією зайнялася господарська референтка Лідія Вирста і Ірина Сахно, а членки Відділу помагали приготуванням страв, печива і дижурами.

З початком вересня відбулося прийняття для дітей, що вписалися до світлички, яка існує при нашому Відділі вже третій рік. Світличка нараховує тепер 20 дітей, поділених на дві групи. Одну групу провадиться виключно українською мовою, другу двома мовами. Учителькою обох груп є наша членка Олена Топорович. Навчання відбувається 4 рази в тиждні. Діти відбули маскарadu, а тепер приготвляються до приходу св. Миколая. При світличці далі існує Батьківський Комітет, який очолює Варка Стецура.

З початком вересня відбулася в Клівленді міжокружна виховна конференція. Участь в ній взяла наша виховна референтка Люба Дармохвал, учителька світлички Олена Топорович і інші членки Відділу.

З початком жовтня Відділ разом з іншими Відділами усієї Округи відсвяткував 50-ліття США. Членки

Відділу працювали в комітеті святкування і займалися виставками жіночої творчости і Відділів. Наша членка Ліда Вирста провадила бенкетом.

25-27-го жовтня відбувся в Клівленді Жіночий Конгрес, в якому наш Відділ брав участь.

У комітеті "Українська Спадщина" інтензивно працюють наші членки Н. Дечайківська (голова), Д. Городиська і Н. Винярська.

Відділ брав участь у різдвяному базарі, який відбувся 7 грудня.

Анна Завадівська
пресова референтка

30-ИЙ ВІДДІЛ США

Це Відділ піонерок США, які мають за собою роки жертвенної праці для організації.

Відділ брав участь у святкуваннях 50-ліття Округи. Членки займали місце за спеціально для них призначеним столом і були відзначені золотими відзнаками США. Відзначеними були: Антоніна Франц (голова Відділу), Марія Гавриляк, Мілька Чубинська, Марія Гермак, Анастазія Кухта, Марія Лабик, Евгения Писклива і Софія Чубинська.

Членка Відділу почесна голова Округної Управи Катерина Мураль одержала почесне членство США, надане їй на Ювілейній Конференції в Нью-Йорку.

Відділ жертвував 100 дол. на Музей США. Голова Відділу Антоніна Франц брала участь у міжокружній виховній конференції.

Відділ відбуває місячні сходи, а до традиції належить святкування "Дня Батька", який членки влаштовують щороку в червні.

Головою Відділу є Антоніна Франц, а до управи належать: Марія Лабик, Катерина Мураль і Марія Гавриляк,

Антоніна Франц — голова

33-ИЙ ВІДДІЛ США ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ ПАРМА, ОГАЙО.

(від 1 лютого до 31 грудня 1975)

3-го лютого відбулися сходи старої і нової управи. 5-го лютого відбулося засідання управи.

Відділ відбув впродовж року 8 ширших сходів і два засідання управи.

Відділ задекларував і вислав 1 000 дол. на Музей США в Нью-Йорку.

На ширших сходах Марія Янів відчитала спомин з 1916 р. про свої переживання як медсестра в УСС.

Е. Волянник вигосила реферат про скитів і гунів.

Вислано 19 листів до чільних осіб Клівленду і стейту Огайо, щоб звернути увагу на долю політ'язнів в УССР.

16-го березня відбулася забава світлички 33-го Відділу. Учительки М. Футей і Галя Яцишин різними грами і сценками забавляли дітей. Членки Відділу помагали під час забави і при буфеті.

1-го квітня членки перевели продаж печива під церквою і передали дохід 112.25 дол. на потреби церкви.

В шуткову неділю відбулася збірка під церквою на акцію "Діти дітям". Дохід — 319.39 дол.

13-го квітня С. Цегельська вигосила на парафіяльним свяченням реферат "Історія писанки й орнаменту".

Під час окружного з'їзду господарська референтка О. Мачалаба приготвила обід, а членки печиво..

Е. Полатайко мала реферат про моду.

10 -го травня влаштовано "Свято Матері" з рефератом С. Цегельської про жінку селянку і лані-матку. Вірш Ніни Костенко "Вічна Мати" відчитала Марія Антонів. Тарас Махлай мав фортепіанове сольо, а його брат Олег віддеклямував вірш "Світе тихий".

Світличка відсвяткувала "Свято Матері".

Відділ від років старається про стипендії до Бразилії. В останньому часі зорганізував 3 стипендії від. п. Корнацького, др. М. Сагайдака і М. Грушкевича.

На Зелені Свята Відділ поставив про вінок на могилу поляглих. Сплела його голова Відділу Д. Сірко.

12-го і 13-го червня Відділ мав продаж печива у "Мей Ко". У імпрезі "Під одним прапором" Д. Сірко демонструвала виріб кераміки.

22-го червня відбувся пікнік Відділу. Членки подавали аргентинські страви, приладжені головою Д. Сірко і членками М. Футей і Л. Волошин, які були колись в Аргентині. Вичерпний реферат Д. Сірко познайомив присутніх з Аргентиною із життям тамошніх українців. Пікнік відбувся в парофіяльнім горді і був дуже успішний.

25-27-го жовтня членки брали участь в Жіночому Конгресі у Клівленді. Мали станок, який займалася культурно освітня референтка С. Цегельська.

Наша членка О. Городиська

очолила комітет влаштування 50-літнього Ювілею СУА. Багато членок увійшло до цього комітету і зразково вив'язалися з обов'язку.

Чотири членки Відділу були відзначені під час ювілейного бенкету, а саме Е. Дубас, М. Ставнича, О. Городиська і І. Кашубинська.

Евгенія Полатайко перевела курс шиття, що складався з 10-ох лекцій. Скористало з нього 11 членок.

7-го грудня відбувся різдвяний базар. М. Фаріон показала фільм з 50-літніх святкувань СУА.

Референтка суспільної опіки Анна Стецяк відвідує хворих і зразково вив'язується зі своїх обов'язків.

Вислано пачку за 150.- дол. для німецьких Сестер Службиниць.

Вислано пачку до Польщі.

Відділ приєднав 1 членку.

На ширших сходинах культурно-освітня референтка С. Цегельська мала доповідь про свою поїздку по Європі.

Під час ширших сходин господарська референтка О. Мачалаба подає печиво, каву або чай.

Ярослава Гергель
секретарка

60-ИЙ ВІДДІЛ СУА

Відділ взяв участь у фестивалі всіх національностей "Під одним прапором", що відбувся в червні у департаментовій Крамниці Мей Ко. Тут Відділ подавав українські страви і печиво. Під час літа членки шили собі китари і вишивали їх узорами з тих місцевостей України, з яких походили їхні батьки, щоб одягнути їх під час 50-літніх святкувань Округу СУА

Відділ помагав Окружній Управі підготувати і влаштувати 50-літній ювілей СУА. Дві членки, а саме Джені Бокар і Марія Федак, дістали відзначення за їх довголітню жертвенну працю.

Відділ брав участь в Американському Жіночому Конгресі у Клівленді. Членки роздавали літературу про українських жінок політв'язнів і збирали підписи протесту проти їх ув'язнення. Ці підписи вислано до Об'єднаних Націй і до Інтернаціональної Амнесії.

Вибрано нову управу до якої входять: Дороти Еверетт — голова, Марія Федак — заступниця голови, Елеанор Савчк — секретарка, Марія Кораль — касирка, Анна Попович і Стелля Лемішук — господарські референтки.

Відділ закінчує рік традиційною українською святою вечерею.

Марія Федак

69-ИЙ ВІДДІЛ СУА ІМ. НАТАЛІЇ КОБРІНСЬКОЇ, ЛОРЕЙН, ОГАЙО

Відділ нараховує 33 членки. Відбуто 3 ширших сходин і 6 засідань управи. Коляда з грудня 1974 р. винесла 187 дол. З того 50 дол. вислано через Централю Науковому Тову в Сарселі. Решту залишено в касі для потреб суспільної опіки. У березні 1975 р. відбуто товариський вечір спільно з УККА. Дохід був 88.40 дол. 20-го квітня відбувся окружний з'їзд у Клівленді. Делегатками Відділу були: М. Купчинська, М. Дейчаківська і М. Андрійович. 5-го і 6-го червня влаштовано базар у "Мідвей Молл". Дохід з базару був 310.36 дол. В інтернаціональному фестивалі, який відбувся в липні, Відділ спонзорував українську принцесу Олю Тритяк (друге), студентку музичного каледжу.

Членки помагали церковним організаціям готувати й продавати вареники і печиво. 24-го серпня відбувся розваговий пікнік нашого Відділу з родинами.

5-го жовтня Округа Огайо відзначила святкування 50-ліття СУА. З тієї нагоди була відслужена Служба Божа і відбувся бенкет з багатою програмою. З Відділу було десять учасниць. Вони прибрали один стіл вишивками, керамікою й іншими мистецькими виробами, що викликали зацікавлення присутніх.

19-го листопада, як і щороку, Відділ узяв участь у поліційному базарі. Членки жертвували вареники й солодке. Дохід для Відділу виніс 170 дол.

Спільно з місцевими організаціями УККА, Народний Дім і Кредитівка 23-го листопада Відділ помагав у бенкеті на фонд Катедри Українознавства. Акція увінчалася гарним фінансовим успіхом.

На культурному відтинку під знаком "Року Жінки" прочитано реферати на ширших сходинах. М. Зубаль відчитала зі "Свободи" статтю Олени Процюк "Про економічно-соціальне положення жінки у різних країнах світу". Членки прослухали реферат М. Пащин "Про українських жінок, переслідуваних за Залізною Заспоною". Марія Дейчаківська відчитала з "Нашого Життя" статтю Надії Дейчаківської "На 50-ліття". Статтю з бюлетеню СФУЖО "Для чого власне є Рік Жінки?" відчитала Стефа Лучковська.

9-го листопада відбулися ширші сходини з прийняттям. На них запрошено місцевих гостей, а з Окружної Управи прибули її голова Марія Грушкевич, Ірина Кашубинська і Розалія Головка.

Голова М. Грушкевич виголосила дбайливо опрацьовану доповідь, присвячену "Рокові Жінки". Р. Головка висвітлювала показ народної ноші, а І. Кашубинська давала пояснення, з яких околиць одяги походять. У зв'язку з "Роком Жінки" вислано до СФУЖО 50 дол., як пожертву на цю акцію.

Вислано також низку листів-петицій до сенаторів і конгресменів з проською інтерв'ювати в справі переслідуваних українських жінок в СССР.

Суспільну опіку очолює Д. Микита. Вислано 8 пачок з одягом до Бразилії для сиріт і убогих, а одну пачку до Німеччини. Відвідувано з дарунком і карточкою хворих членок вдома і в шпиталях.

Обов'язкові вплати до Централі врівняно своєчасно в сумі 352 дол.

Майже всі членки закупили цеглину на Музей СУА. Кілька розпродано між громадянством, разом на суму 345 дол.

На запасний фонд "Нашого Життя" Відділ вплатив 50 дол., до Окружної Управи в Клівленді 21.50 дол., до місцевого відділу УККА 35 дол., на фонд Катедри Українознавства вплачено 57 дол., щоб вирівняти до суми 1.100 дол.

Марія Несторенко
пресова референтка

НОВИЙ ВІДДІЛ ОКРУГИ ОГАЙО

Дня 14-го грудня 1975 р. в Ірі, Пенсильвенія стараннями ініціативного комітету в складі: Ірина Свистун, голова, Надя Гемілтон заступниця, Оля Касараба секретарка, Ляріса Шпон касирка і Марія Пеленська, відбулися основуючі збори Відділу СУА ім. Олени Лотоцької. Вписалося 20 членок. Представницею Окружної Управи була Ірина Кашубинська. Ще до формального створення Відділу ініціативний комітет виявив гарну працю. У 1974 р. під час "Інтернешен бол" одержано за станок третє місце, а в 1975 р. перше місце. Дня 5-го травня ц. р. відбуто в Каледжі показ вишивання і писання писанок.

Дня 12-го листопада 1975 р. зорганізовано двотижневу виставку в департаментовій крамниці "Бостон" з українським днем і з мистецькою програмою. і виступом на телевізійних програмах. Три членки взяли участь у відзначенні 50-ліття СУА в Клівленді, а дві в передсвяточному базарі дня 7-го грудня, щоб запізнатися з працею Відділів. Дня 9-го грудня Ляріса Шпон

НАШЕ ЖИТТЯ, БЕРЕЗЕНЬ 1976



Новозаснований Відділ в Ірі, Пенсильванія влаштовує показ народного мистецтва



Членки основниці 27 Відділу СУА, Пітсбург

і Марія Пеленська перевели 45-хвилинну перед-різдвяну програму на телевізії.

Список членок Союзу Українок, Відділ ім. Олени Лотоцької в Ірі, Па.

- | | |
|--------------------|----------------------|
| 1. Ірина Свистун | 11. Марія Сулик |
| 2. Надя Гемптон | 12. Марія Дозорська |
| 3. Оля Касараба | 13. Джени Юськевич |
| 4. Ляриса Шпон | 14. Петрина Лупійчук |
| 5. Марія Пеленська | 15. Ева Опришко |
| 6. Ліда Свистун | 16. Вікторія Ванська |
| 7. Юлія Стар | 17. Дарія Мекей |
| 8. Христина Ярема | 18. Марія Лавоскі |
| 9. Марта Ярема | 19. Ева Процик |
| 10. Марія Ярема | 20. Марія Шпон. |

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Через смерть останніх чотирьох членок 14-го Відділу СУА в Клівленді, цей Відділ перестав існувати. Цими членками були:

Данелович Ксеня, народжена в Сільці Белзкім сокальського повіту. Була релігійна і жертвенна. Активна в СУА, довголітня фінансова секретарка Відділу і член Окружної Управи. Відійшла у вічність 1967 р. залишаючи мужа Теодора, дітей Анну, Марію і Волтера, три внуки і одного правнука.

Баюн Текля з Мостів Великих пов. Жовква. До СУА належала від 1930 р. Ніколи не відмовила жертви на народні цілі. Відступала свою фарму на лікніки без жодної заплати. Померла в 1970 р. Залишила три доньки, два сини і внуків.

Анна Оришкевич з роду Будка зі села Добромірка, Збаражчина. До гімназії ходила у Тернополі і у Львові, де також покінчила курси педагогічний і дворічний торговельний. Працювала в "Кооперації Збаражчини". По одруженні з о. Іваном Оришкевичем вела хор у Добромірці, опісля через 5 років вела Союз Українок, хори дитячий і жіночий у Пітричах, а дальше від 38 р. працювала в Куровичах, де до часу виїзду на еміграцію була директоркою 7-класової школи. В Регенсбурзі (Німеччина) активно працювала в Об'єднанні Українських Жінок. Не зважаючи на поступаючу хворобу очей займала пост заступниці голови, а по виїзді Марії Голод пост голови. В Америці працювала в СУА, Відділ у Лятробе Па. і в Вільмінг, Вест Вірджинія. Проводила хор 13 років, курс вишивання тощо. Від 1965 р. в Іст Клівленді включилася у працю 14-го Відділу. Свою хворобу зносила мужньо. Померла 1971 р. залишаючися прикладом, як багато можна зробити тихою, відданою працею.

Чорній Марія походила з Мостів Великих, пов. Жовква. Від 1932 р. довгі роки була головою 14-го Відділу, а від створення Окружної Управи постійно її членкою. Енергійна і працююча дала великий вклад у розвій Відділу. Останніми роками, прикута хворобою до ліжка, боліла застоєм діпа і безвихідністю на краще. Відійшла у 1973 р. залишаючи дітей — Анну, Катерину, Михайла, Мартину і вісім внуків.

Нехай буде Вічна Пам'ять тим ширим працівницям СУА.

27-ий ВІДДІЛ СУА, ПІТСБУРГ

27-ий Відділ СУА в Пітсбургу нарахує 14 членів. Головою Відділу є Стефанія Голуб'як, заступницею голови Ловіс Мисько, протоколярною секретаркою Лідія Вовчук, касиркою Марія Купчак, референтки суспільної опіки Марія Курман і Христя Олійник. Контрольна Комісія: Минодора Полатайло і Іванна Старошак.

3 ініціативи і під керівництвом голови Відділ зорганізував 8-го червня 1975 р. зустріч членок з основницями Відділу, які вклали багато праці в його розбудову. За гарно прибраними столами засіли почесні працівниці-основниці Відділу — Анна Госкович, Марія Лесько, Марія Шедна, Христина Ягелло, Марія Горошко, Катерина Заблоцька, Анна Шпікула. На зустріч не прибули: Олена Миськів і Юлія Кучер.

Присутні врочисто відзначили працю основниць у початках існування СУА. Їх привітала голова Відділу Стефанія Голуб'як, а парох о. М. Польовий сказав до присутніх тепле слово. Присутні приязно і довго готурили, згадуючи минуле і обговорюючи майбутнє. Після зустрічі всі зібрані пішли до церкви, де о. парох відправив молебен.

Лідія Вовчук
секретарка

ДОПОВНЕННЯ ДО ХРОНІКИ 1-ГО ВІДДІЛУ СУА, Н. Й. Н. Й.

У хроніці 1-го Відділу СУА в Нью-Йорку в звіті про "Бойківський Вечір", який відбувся 22-го березня 1975 р. пропущено, що "Виставку бойківських строїв влаштувала і давала до них пояснення пані Кметик".

Присимо вибачити!

Замість квітів

Замість квітів на могилу бл. п. **Марії Коцюмаки** Мама нашої голови п. Роми Дигдало складаємо 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя".

Замість квітів на могилу бл. п. **Василя Савчука** мужа нашої членки п. Олі складають 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя".

Членки 76-го Відділу СУА, Ворен Мічіген

Замість квітів на свіжі могили бл. п. др. **А. Саноцького**, батька Оксани Лев, та бл. п. др. **І. Сороки**, тестя Христини Кебузинської, складаємо 20. дол. на Фонд Музею СУА Родині покійних висловлюємо глибокі співчуття

78 Відділ СУА у Вашингтоні

Замість квітів на могилу нашої членки бл. п. **Евдокії Олійник** складаємо 20.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя".

92 Відділ СУА

Замість квітів на могилу бл. п. **Христини Мацілінської**, матері нашої членки складають 20.00 дол. на Фонд Музею СУА

Членки 96 Відділу СУА, Ворен, Мічіген

Замість квітів на могилу бл. п. **Лева Бабюка**, брата нашої членки п. Тереси Цеплої складаємо 10.00 дол. цеглину на Музей СУА

96 Відділ СУА в Дітройті

Замість червоної калини на незнану могилу моїх братів замучених бл. п. **Володимира** і **Ярослава** складаю 150.00 дол. як стипендією для учениці в Бразилії

Клавдія Т. Салюк, членка 63 Відділу в Дітройті

Замість квітів на могилу в пам'ять друзів бл. п. **Богдана Кравцева**, бл. п. **Миколи Понеділка** і бл. п. **Осипа Стецури** складають 100.00 дол. на Ювілейний Фонд СУА

Н.Н.

Замість квітів в другу річницю смерті мого найдорожчого мужа мгр. фар. бл. п. **Івана Мосевича** складаю 100.00 дол. на Стипендійний Фонд молоді в Бразилії

Люба Мосевич

Замість квітів на могилу бл. п. **Анни Наконечної** складаю 100.00 дол. на Музей СУА

Павлина Ґаравецька

Замість квітів в пам'ять Мама бл. п. **Олени Саноцької** і брата бл.п. **Олександра Саноцького** складаю 100.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя".

Лідія Кучерська

Замість квітів в першу річницю смерті бл. п. **Миколи Юзефовича** складаємо 25,00 дол. цеглину на Музей СУА

др. **Олена** і др. **Богдан Сацюки**, Фльорида

Замість квітів на могилу бл. п. **Любов Іванівни Горбач** складаю 25 дол. цеглину на розбудову Музею СУА.

Марія Юзефович

Ще за життя моєї покійної Дружини бл. п. **Анни Матійців** ми постановили закупити додаткову цеглину на Розбудову Музею СУА в сумі 25 дол. що і виконую.

П. Матійців

Замість квітів на могилу бл. п. **Софії Онуферко** складаю 10.00 дол. на Музей СУА

Софії Питляр, Н.Й.

Замість квітів на могилу бл. п. **Софії Онуферко** складаю 10.00 дол. на Музей СУА

Зіна Захарченко Н.Й.

Замість квітів на могилу бл. п. **Ірини Павликовської** складаю 10.00 дол. цеглину на Музей СУА

Юстина Козак, членка 63 Відділу в Дітройті

Замість квітів в 25-ту річницю смерті моєї сестри бл. п. **Еви Кобзар** складаю 10.00 дол. на Музей СУА

Ковальська Анастасія, Бронкс, Н.Й.

Замість квітів на могилу бл. п. **Теодозія Висловського**, могого найдорожчого мужа складаю 10.00 дол. на розбудову музею СУА

Марія Висловська

Замість квітів на дорогі могили моїх найдорожчих мами бл. п. **Емілії з Коссачів Кічоровської** та брата бл. п. др. **Романа Кічоровського**, в річницю їх смерті складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя", та 10.00 дол. на передплату журналу "Наше Життя" для "Бабусі"

Марія Татарська з родиною

В пам'ять дорогої і незабутньої сл. п. **Катрі Голубець** складаю 10 дол. на Музей СУА.

Олена Качала

Замість квітів на могилу бл. п. **Нусі Дурбак — Матійців** складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Олена і Лев Кокодинські, Йонкерс, Н.Й.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. о. **Володимира Коваля**, нашого найдорожчого мужа й батька складаємо 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя".

Дарія Коваль з родиною

Замість квітів на могилу мами бл. п. **Анастасії Свирида**, в далекому Пуківі складаю 10.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя".

Марія Стефанишин

Замість квітів на свіжу могилу бл. пок. **Ірини Павликовської** складаємо 10. — дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя"

Соломія Дроздовська і Андрій Семотюк

У першу річницю смерті бл. п. **Софії Банах**, матері нашої Ольги Муссаковської, складаю 10 дол. на Зап. Фонд "Н.Ж."

Лідія Бурачинська
Філадельфія

Замість квітів на могилу св. п. **Івана Федішина**, складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя"

Нуса і Роман Крохмалюки,
Ворен, Мишіген.

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. **Теодозія Висловського** складають 5.00 дол. на Музей СУА

Іван і Анна Настюк

Замість квітів на могилу бл. п. **Мирослави Притули**, моєї дорогої товаришки, складаю 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Меланія Кокорудз, Овіго, Н.Й.

Замість квітів на могилу бл. п. **Віктора Царинника** складаю 5.00 дол. на Запасний Фонд Журнала "Наше Життя". Пані Галині щире співчуття.

Людмила Сердюк
Членка 11 Відділу СУА в Трентоні
Н.Дж.

Замість квітів на морилу бл. п. **Антон Чайковського** складаю 5.00 дол. на Запасний Фонд журналу "Наше Життя". Бабці складаю сердечне співчуття

Людмила Сердюк
Членка 11 Відділу СУА в Трентоні,
Н.Дж.

НАШЕ ЖИТТЯ, БЕРЕЗЕНЬ 1976



ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Ділимося сумною вісткою з усім членством СУА, що 11-го січня 1976 р. відійшла від нас на 84-му році життя довголітня членка Катерина Тарас.

Походила з Західної України, з Лемківщини. До 7-го Відділу вступила в 1935 р. Була скромною, широю, жертвенною членкою, помагала в міру сил і змоги. Належала теж до Марійської Дружини при церкві св. Духа. Залишила в смутку дві доньки, одного сина, шестеро внуків і брата в Польщі.

Похорон відбувся з участю багатьох членок, які тримали свічки. Уляна Білецька сказала на поминках кілька скромних, щирих спів про Покійну.

Спи, наша Союзяно, хай сниться Тобі Лемківщина, а земля Вашингтона хай буде Тобі легкою!

**Управа 7-го Відділу
Акрон**



Ділимося сумною вісткою, що дня 27-го грудня 1975 р. відійшла у Вічність наша членка Марія Бортник, з дому Концюк. Народилася вона в селі Липица Горішня в 1889 р. Приїхала до Канади в 1908 р. і вийшла заміж за Степана Лутка. Мапа троє дітей. Чоловік помер у 1917 р. і вона вийшла вдруге заміж за Андрія Бортника. З другого подружжя мала п'ятеро дітей. Крім дітей Покійна залишила в глибокому смутку 25 внуків, 30 правнуків, 5 правнуків і сестру в Україні.

М. Бортник належала також до Сестрицтва НЗПДМ і до 34-го Відділу Золотого Хреста. Була доброю куховаркою і кравчиною і своїм куховарським вмінням служила понад 40 років своїй парафії і 26-му Відділові СУА.

Була відома в місцевій громаді і кожний поважав її за безкорисну працю для різних організацій. На громадську працю не жаліла ні часу, ні труду, ні грошей.

Від СУА прощала Покійну голова 26-го Відділу Катерина Кобаса, а від Золотого Хреста Юпія Чайківська. Членки взяли участь у похоронах зорганізовано з прапорами. Похорон відбувся 31-го грудня 1975 р.

Спи, Дорога Союзяно, хай американська земля буде Тобі легкою!

**Управа 26-го Відділу СУА
Гемтремк, Міш.**



Ділимося сумною вісткою з членами СУА, що 17-го січня 1976 р. відійшла у вічність бл. п. **Евстахія Захарчук**. довголітня членка I-го Відділу.

Евстахія Захарчук прибула до Америки в 1948 р. з чоловіком і єдиним сином, втрату яких вже тут в Америці тяжко пережила. Зараз по приїзді до Америки включилася у громадську працю, зокрема в ЗУДАК-у, щоб допомогти тим, які ще осталися в Європі та які потребували помочі. Вона також зустрічала скитальців у ньюйоркській пристані.

Покійна залишила в смутку синову і двоє внуків.

Нехай гостинна і вільна земля Вашингтона буде Тобі легкою Евстахіє! Пам'ять про Тебе залишиться на довго в наших серцях.

Управа і членки I-го Відділу Нью-Йорк



Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що дня 11-го лютого 1976 р. відійшла у Вічність віддана членка 9-го Відділу у Бінгемтоні, Н.Й. Мирослава Притула з дому Зінюк.

Покійна походила зі станиславівщини. До Америки прибула у 1952 році. Відразу стала активною в нашій громаді, співала в церковному хорі католицької церкви, вчила співу в українській парафіяльній школі і в Пласті. Була першою головою 9-го Відділу СУА. Була широю патріоткою і щедро жертвувала на народні цілі. До самої смерті зразково виконувала обов'язки касирки.

Покійна залишила в глибокому смутку мужа Василя, дві доньки — др. Христину Кузьмович і Оксану Ключас та троє внуків і рідню в Україні й у Німеччині.

Вічна їй пам'ять!

Меланія Кокорудз
секретарка

ЗАМОВЛЯЙТЕ ВИДАННЯ СУА

UNWLA
108 Second Ave.,
New York N. Y. 10003
Ціна з пересилкою

- | | |
|--|-----------|
| 3. Терлецька — Українські Страви | 7.50 дол. |
| Рідна Пісня — співаник | 4.25 |
| Альбоми взорів до вишивання — серія 1, 3, 4, 5 | по 3.75 |
| Пам'яткова Книжка XVII Конвенції СУА | 3.25 |
| Відзначки СУА | 3.25 |



ТАРАС ШЕВЧЕНКО

На Великдень, на соломі
Проти сонця, діти
Грались собі крашанками,
Та й стали хвалитись
Обновами. Тому к святкам
З лиштвою пошили
Сорочечку, а тій стьожку,
Тій стрічку купили;
Кому шапочку смушеву,
Чобітки шовкові,

Кому свитку... Одна тільки
Сидить без обнови
Сиріточка, рученята
Сховавши в рукава.
— "Мені мати купувала..."
— «Мені батько справив...»
— "А мені хрещена мати
Лиштву вишивала".
— «, А я в попа обідала!»
Сирітка сказала...

Ніна Пікова

ВИПРАВА ТРУСИКА НА МІСЯЦЬ

Казочку цю присвячую моєму внукові Трусикові 12 VII/69

За лісами і водами жив відважний хлопчик
Трусик із котами.

Володар цієї країни чув про відважного
хлопчика і задумав вислати його на місяць.
Хотів, щоб хлопчик завоював місяць для країни,
якою володів.

Мама пошила вбрання. Тато купив шаблю,
нагострив котикам зуби і вислав у дорогу.
Трусик поїхав на "Ріг* Тарханкут", сів з
котиками в ракету і поїхав у неосяжні простори.

По дорозі котики розповідали Трусикові
підслухану розмову мишок. Мишки дуже
зажурилися долею своїх посестер, що живуть
на місяці і кажуть: "Коли на місяць їдуть наші
котики з відважним Трусиком, наш рід буде

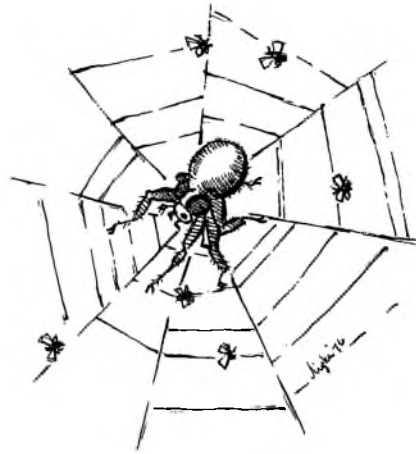


знищений!" Наш Трустик дуже не любить мух і тільки одних їх боїться.

Коли вже висіли з ракети на місяці, побачили багато мух, комах і мишок. Павук, що також не любить мух, відразу відчув у Трустику приятеля. Запросив його до своєї хатки й обидва спільно обдумали війну з мухами.

Павук виплів густу сітку із своїх срібних ниточок, а Трустик витягнув шаблю, готовий до бою. Мухи, які не попали під гостру шаблю, замотувалися в ниточки павука і так усі погинули. Не дармували й котики, поїли всі мишок. І так то Трустик, разом з котиками, здобули місяць на славу своєї країни і Володаря.

Трустик запросив увесь павуків рід жити разом з ним і котиками на землі за допомогу у війні проти мух. Сіли в ракету й помчали. Ракета приземлилася, і з неї висіли: Трустик з шаблюкою, котик і павучий рід. На землі чекав на них Володар і багато людей. Усі плескали в долоні і кричали "браво"! Котики, що були на землі, вийшли привітати героїв з місяця з цілою оркестрою: з бубнами, трубками й сопілками.



Рисунки Ліди Пясецької

Попереду йшов Трустик з шаблюкою, за ним котики і увесь павучий рід, що привіз Володареві багато срібних ниточок в дарунку, щоб збагатити скарб Володаря.

За це велике геройство Володар іменував Трустика Космонавтом-Місяченьком. Котики дістали всю солонинку з країни Володаря, а павуки стали мешканцями гордої країни.

*Частина суші, яка гострим кутом входить у море, озеро або річку.

ПІДПЕНЬКИ

Бабай

У неділю всі Підпеньки
Поприходили до Неньки,
Височенькі і маленькі,
І товстенькі, і худенькі.
Їли в Неньки витре-
беньки
І співали, веселенькі.
А старий-старий Підпель
Жадних не співав пісень,
Бо глухий він був, як
пень!

ДВІ ПОДРУГИ

В мене дві подруги є маленькі:
Перша — кицька сіра веселенька,
Друга — книжечка мала і чепурненька.
З ними й трішечки нудьги нема,
Хоч лишуся в хаті я сама.
Спочатку я з кицькою набавлюся, награюся,
А тоді й за книжечку берусь, хапаюся.
Гра й навчання в мене впарі йдуть,
Мов подруги вірні, в ясну путь!

П. Кізко

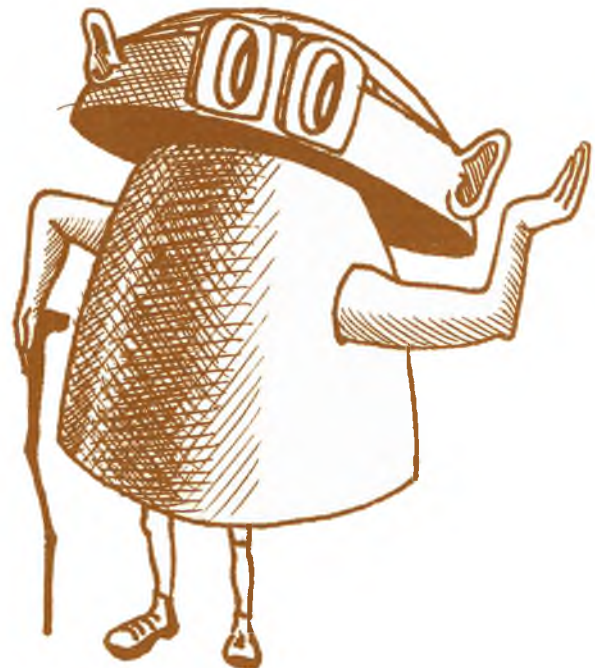


Рис. Ю. Крохмалюк

РІЧНІ ЗБОРИ

7-ий ВІДДІЛ ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, АКРОН, ОГАЙО

Річні загальні збори Відділу відбулися 14-го грудня 1975 р. Делегаткою від Окружної Управи бупа Дарія Городиська. На зборах було присутніх 14 членок. До нової управи ввійшли: Евдокія Журовська — голова, Павлина Галамай — заступниця голови, Сальвіна Іваницька — секретарка, Анна Мартинюк — заступниця секретарки, Анна Моторович — касирка, Анна Малий — заступниця касирки. Референтки: П. Когут і Анна Курило — суспільної опіки, Уляна Білецька — культурно-освітня, Анна Малий — пресова, Анна Мартинюк — англійська пресова, Марія Томашівська, Олена Йосиф, Татьяна Яцечко — господарські. Контрольна Комісія: Анна Воляник-Баран — голова, Софія Гошко, Софія Шабат — члени.

Анна Малий
пресова

33-ий ВІДДІЛ СУА ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ В КЛІВЛЕНДІ

Річні загальні збори Відділу відбулися 25-го січня 1976 р. в присутності 33 членок. Однохвилинною мовчанкою вшановано бл.п. Олену Лотоцьку, почесну голову-засновницю СУА. До нової управи ввійшли: Дарія Сірко — голова, Ярослава Гергель, Ольга Дем'янчук, Степанія Демчук, Степанія Цегельська, Марія Явин, Степанія Сікора, Анна Стецяк, Євгенія Гейниш, Степанія Вільшанецька, Розалія Головка, Зеновія Ярош, Александра Мачалаба, Марія Мудрак, Марія Гнитка, Марія Футей, Іванна Вовк, Леся Волошин — члени.

Контрольна Комісія: Ольга Городиська — голова, Ірина Кашубинська — заступниця голови, Дарія Кузьмин, Ірина Пік — члени.

Розподіл функцій осіб, що ввійшли до управи відбудеться на першому засіданні.

Ольга Городиська
Предсідниця

Степанія Городиська
секретарка

63-ий ВІДДІЛ СУА ім. СОФІЇ РУСОВОЇ, ДІТРОЙТ, МИШ.

Річні загальні збори відбулися 3-го січня 1976 р. До нової управи ввійшли: Т. Блажкевич — голова, В. Гнатюк — заступниця голови, С. Тустановська — протоколярна секретарка, О. Гевко — кореспонденційна секретарка, Т. Блажкевич і Л. Галяженко — касирка. Референтки: М. Козак — культурно-освітня, О. Климишин — виховна, С. Вірстюк — організаційна, М. Волощук — імпрезова, В. Мелюх — господарська, К. Іванчук і М. Готра — суспільної опіки, Я. Казанівська — пресова.

Контрольна Комісія: І. Лончина, І. Іваницька і О. Остап'як.

Ярослава Казанівська
пресова референтка

67-ий ВІДДІЛ СУА, ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.

Річні збори Відділу відбулися 7-го грудня 1975 р. Нову управу вибрано в такому складі: Розалія Науменко — голова, Ненсі Стек — заступниця голови, Франя Стек — секретарка, Анна Пастушак — касирка, Катерина Мельник і Гелен Гураль — господарські референтки.

Контрольна Комісія: Анастасія Ковалюк і Анна Баралецька.

Франя Стек
секретарка

71-ий ВІДДІЛ СУА, ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Загальні збори Відділу відбулися 1-го лютого 1976 р. У зборах взяла участь голова Окружної Управи Марія Томорул.

До нової управи ввійшли: Галина Білик — голова, Дарія Кравченко — заступниця голови, Стефанія Штомпіль — секретарка, Галина Гаврилук — касирка. Референтки: Ольга Домановська — організаційна, Ніна Ковбаснюк — культурно-освітня й імпрезова, Клявдія Салюк — пресова, А. Вішка і П. Шеремета — суспільної опіки, Христина Кахнич — господарська. Контрольна Комісія: Євгенія Енсен — голова, Ірина Качмарська і Іванна Голинська — члени.

Вільні члени: Дарія Яременко, Юлія Демченко, Анна Кара, Марія Мухин і Стефанія Білоус.

Клявдія Т. Салюк
пресова референтка

ПРЕСОВИЙ ФОНД "Н.Ж." ВІД 1 ЧЕРВНЯ ДО 31 ГРУДНЯ 1975 р.

По 100 дол. — 84 Відділ СУА — Чикаго,

По 55 дол. — 82 Відділ СУА — Н.Й.

По 50 дол. — 24 Відділ СУА — Елизабет.

По 47 дол. — 26 Відділ СУА — Дітройт

По 45 дол. — 17 Відділ СУА Маямі,

По 32 дол. 100 Відділ СУА — Картерет.

По 30 дол. — 79 Відділ СУА — Бостон.

По 25 дол. — 48 Відділ СУА — Філадельфія.

По 20 дол. — 5 Відділ СУА — Ворен, Мі.

По 15 дол. — 78 Відділ СУА — Вашингтон.

По 12 дол. — 108 Відділ — Нью Гейвен

По 10 дол. — 76 Відділ СУА — Дітройт.

101 Відділ СУА — Чикаго, 83 Відділ СУА — Н.Й., Окружна Управа Нью-Джерзі, Книголюбів Н.Й., 56 Відділ СУА — Дітройт. 74 Відділ СУА — Чикаго.

По 5 дол. — 54 Відділ СУА — Вільмінгтон.

По 106.40 дол. — Уляна Старосольська — Н.Й.

По 30 дол. — Анеля Бартош — Денвер, Кол. Дора Хариш — Балтімор, Олена Франко — Німеччина.

По 25 дол. — Ярослава Лісовець — Бронкс Н.Й.

Кооператива "Плай" — Торонто.

По 20 дол. — Юстина і Марія Козак, К. Пігуляк і О. Бранчик — Огайо, Віра Хрептовська — Чикаго.

По 15 дол. — Анастасія Озимко — Кліфтон, Анастасія Цвях — Асторія.

По 11 дол. — М. Фішер — Сліж — Ілл.

По 10 дол. — Кароліна Борак і Юлія Федорович — Асторія, Н.Й., Клементина Кравець — Канада, Марія Химинець — Пасейк, Н. Дж., В.В. Величко — Ютіка, Йосифа Турянська, Ярослава Стасюк — Н.Й., Оксана Лукашевська — Полон — Філадельфія, Па Анна Матійців — Чикаго, Олена Турула Чикаго, Надія і Михайло Михайлюки — Фльорида, Марія і Володимир Барагури — Н.Й. Ліна Басюк — Форест Парк, Надія Сельська — Н.Й. Ольга Цар — Ірвінгтон, Ольга і Юліан Муссаковські — Ірвінгтон, Іван Дурбак — Трой, Роман і Рома Дмитерки — Чикаго, Оксана і Богдан Рак — Н.Й. Дарія Самотулка — Принцтон, Н. Дж., Ольга Кливак — Канада, Юлія Сквіртнянська — Н.Й.

По 9 дол. — Елизабет Бодруг — Річмонд

По 6 дол. — Надя Дудинська — Нарбет, Па. Любов Тимчук — Н.Й.

По 5 дол. — Софія Соколовська — Чикаго, Катерина Георгія — Вайтгол. Леонтина Галяженко — Дітройт, Романчич — Ковальчук — Канада, Ірина і Мирон Руснаки — Рочестер, Катерина Сенчишак — Кеноса, Віск. Стефанія Калитчук — Трентон, Люба

Куць — Канада, Ждана Федушак — Деневер, Колл. Анна Руда — Боффало, Марія Козак — Ворен, Міч. Ольга Лушняк — Чикаго, Леонтина Галяженко — Дітройт, І. Хмилевська і Ульянович — Балтімор, М. Грушкевич — Клівленд, Теодозія Коцик — Рочестер.

По 3 дол. — Ірена Доманчук — Канада, Теодозія Пришляк — Гілсайд, Н. Дж., Марія Чучман — Торонто, С. Надрага — Сільвер Спрінг, Мар. Катерина Скуб'як — Чикаго, Марія Палідвор — Н. Й. Наталія Масюк — Філадельфія, М. Дорожинська — С. Голанд, Ілл. Ляриса Данчук — Філадельфія, Ярослав Клим — Н. Й.

По 2 дол. — Стефанія Рудик — Н. Й. Меланія Кокорудз — Овего, Н. Й. Марія Белов — Н. Й. Ольга Курилас — Сільвер Спрінг, Мар. Лідія Захарків Рочестер, Наталія Іванків — Льюс Анджельос, Марія Ярмолюк — Сомерсет, Н. Дж. Софія Когут — Фльорида.

По 1 дол. — Анна Карий, Гопкінс, Н. Дж. Дарія Гаврилук — Монтреаль, К. Зеновія — Бруклін, Н. Й. З. Воробець — Ньюарк, Катерина Коленяк — Кінгстон, Ольга Томків — Торонто, Катерина Георгія — Вайт, Надя Плакида — Ірвінгтон, Теодозія Депутат — Боффало, Лукіяна Цвях — Асторія, С. Струтинська — Чикаго, Стефанія Осадца, — Н. Й. Люба Мурин — Рочестер, А. Павлюк — Шарон, Олена Бобиляк — Кліфтон, Марія Мельник — Філадельфія, Марія Левицька — Лос Анджельос, Кал. Марія Гелемей — Кліфтон, Софія Прокоп — Пальмертон, Па., Люба Костів — Каліф. Ольга Буздиган — Н. Й. Марія Вошрес — Міч. — Ворен, Меланія Дісяк — Дітройт, Марія Самсонюк — Нью Гейвен, Іванна Козак — Ветерфілд, Кон., Іванна Лудяк — Кліфтон, Іванна Бемко-Кренфорд, Н. Дж. Серафима Рекшинська Н. Й. Емілія Плешкевич — Чикаго Ярослава Ніщененко — Ворен, Міч. О. Салдит — Амгерт, Н. Й. Олена Еванс Гюстон, Текс. Віра Данець — Ньюарк, Ірена Тесля — Вінсор, Кан. Віра Пелех — Гамбург — Н. Й., Я. Струтинська — Чикаго, Міра Михайлів — Честер, Анна Коцюба — Мт. Льюрел, Н. Дж. Люба Куць — Едмонтон, Марія Дунець — Торонто, Е. Гончарик — Канада

СПРОСТУВАННЯ.

У списку членок які закупили цеглини просимо справити:

Окр. Управа Чикаго — пропущено **200 дол.** — із льотерії — розгивки, дарунок — кераміка п. ЛЕСІ КОЧМАН (член. 29 Відд.) — на святкуванні 50-ліття СУА

по 25 дол. др. В. і Є. Войнаровські, др. В. і М. Маркусь

подано 20 дол. — Сестрицтво при Соборі св. Володимира і Ольги, **має бути** Сестрицтво при Православному Соборі ім. св. Володимира.

Пропущено — 46 Відділ — Рочестер Подано 335 дол.

В тому: 225 дол. Відділ, 35 дол. Уляна і Мирон Бабюки, по 25 дол. Юрій Кузів, по 10 дол. 5 членок Відділу.

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих і образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10-1 і по полудні від 3-6. В інших годинах за домовленням: тел: 674-5508 (код. 212). Адреса: 108 Second Ave. New York, N. Y. 10003

КАЛЕНДАРЕЦЬ СУА

БЕРЕЗЕНЬ

без дати Реферати "Шевченко" і "Січ" 105 Відд. Статен Айленд
6-го Вечір слова, пісні і музики 1 Відд. Н. Й.
9-го Д-р О. Сохан "Вплив курення на здоров'я людини" 83 Відд. Н. Й.
13-го Творчість Тараса Шевченка реф. Л. Магун 1 Відд. Н. Й.
14-го Весняний Базар 22 Відд. Чикаго
20-го Початок курсу кераміки — веде Н. Гаврилук 1 Відд. Н. Й.
21-го Вечір на пошану Т. Шевченка 83 Відд. Н. Й.
23-го На медичні теми — д-р М- Зарицький 1 Відд. Н. Й.
28-4. IV Виставка Марти Навроцької-Гідей 64 Відд. Н. Й.
29-го Великодній Базар 91 Відд. Філадельфія

КВІТЕНЬ

без дати Свячене 105 Відд. Статен Айленд
3-4-го Участь у святкуванні 200-ліття Америки 71 Відд. Н. Дж.
10-го Між земляками в Бразилії — реферат з прозірками д-р т. Савицька 22 Відд. Чикаго
10-го Виставка праць з курсу вишивання 64 Відд. Н. Й.
11-го Писання писанок з рефератом Е. Ройовської 21 Відд. Н. Й.
11-го Базар 1 Відд. Н. Й.
11-го Ляльковий театр "Рожева Ляля" Великодня пригода" (Гаєцька) 83 Відд. Н. Й.
11-го Передвеликодній Базар 64 Відд. Н. Й.
17-го Рослинні піки в народній медицині проф. Н. Осадча-Янта 1 Відд. Н. Й.
18-25 Виставка писанок і народнього мистецтва в Музею 22 Відд. Чикаго

ТРАВЕНЬ

без дати Українська вишивка — реферат М. Стахів 105 Відд. Статен Айленд
2-го Спільне свячене 64 Відд. Н. Й.
8-го Свято Мами 1 Відд. Н. Й.
9-го Збірка на Суспільну Опіку 64 Відд. Н. Й.
11-го Д-р Драган "Розпізнання та найновіше лікування пістряка грудей" 83 Відд. Н. Й.
22-го Bicentennial Charity Dinner at Soyuziwka 72 Відд. Н. Й.
23-го Доповідь д-ра Луціва 21 Відд. Н. Й.
23-го День матері 71 Відд. Н. Дж.

ЧЕРВЕНЬ

без дати Участь у Фестивалі Пенсильвенійському 91 Відд. Філадельфія
без дати Симоненко і його твори — О. Щурова і Х. Навроцька 64 Відд. Н. Й.
12-го Закінчення шкільного року 91 Відд. Філадельфія
20-го День Батька — збірка на Сусп. Опіку 71 Відд. Н. Дж.
27-го Реферат Люби Волинець 21 Відд. Н. Й.

16 Відділ — Міннеаполіс
У списку членок СУА, які закупили 10-ть дол. цеглини пропущено прізвище Марія Крамарчук, Галина Моцьо, Ніна Микуляк. Анна Михальонка

Printed in USA
by Computoprint Corporation
335 Clifton Ave, Clifton, N.J. 07026

"Second-Class Postage Paid at New York, N. Y. and at additional mailing offices"
Return to "Our Life" Magazine, 108 Second Ave. New York, N. y. 10003
RETURN POSTAGE GUARANTEED



На писанках Сокальщини переважає рослинний орнамент. Подаємо два зразки писанок із чорним тлом. Рисунок однієї з них розгорнено в декоративний орнамент.

Із збірника "Квітуче народне мистецтво" Львів, 1964